

Rozkład materiału, klasa 4

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
1.	Planujemy pracę w nowym roku szkolnym.	<ul style="list-style-type: none"> – skrócony opis bibliograficzny – spis treści [podręcznik, zeszyt ćwiczeń]	<ul style="list-style-type: none"> – poprawnie podpisuje zeszyt – sporządza skrócony opis bibliograficzny podręcznika i zeszytu ćwiczeń – wyjaśnia oznaczenia zawarte w podręczniku – posługuje się spisem treści – zapoznaje się z zawartością podręcznika i zeszytu ćwiczeń – zapoznaje się z przedmiotowym systemem oceniania 	1	
Poznajmy się					
2.	Dlaczego wakacje nie mogą trwać wiecznie?	<ul style="list-style-type: none"> – Natalia Usenko, <i>Wiersz na pocieszenie</i> – wers [podręcznik: s. 14–15, zeszyt ćwiczeń: s. 41; materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne: Teoria literatury. Wiersz</i>] [patrz: scenariusz nr 1]	<ul style="list-style-type: none"> – bierze udział w przygotowaniu wystawy pt. <i>Wspominamy wakacje</i> – prezentuje przygotowaną wystawę – zapisuje skojarzenia do wyrazu <i>wakacje</i> – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta cicho ze zrozumieniem – określa adresata wypowiedzi – wyjaśnia sens tytułu wiersza – określa nastrój wiersza / wyrażone uczucia – rozumie, czym jest <i>wers</i> – odczytuje fragment, w którym następuje zmiana nastroju – wyjaśnia znaczenie związku frazeologicznego <i>to klops</i> – wypisuje z tekstu fragmenty mówiące o powodach do zmartwienia i o powodach do radości w nowym roku szkolnym – rozwiązuje rebus – odpowiada na pytanie zawarte w temacie lekcji, uzasadniając wypowiedź – kończy rozpoczęte zdanie – przedstawia dowolną techniką plastyczną pożegnanie wakacji / powitanie szkoły – wyodrębnia zwrotki, liczy wersy 	2	I, 1: 1), 4), 6), 9), 14), 15), 17), 18), 20); 2: 2), 3), 11), 12); II, 2: 4), 5), 6), 7); 3: 2); III, 1: 3); IV, 1)
3.	Krótko o sobie, czyli jak należy się przedstawiać?	<ul style="list-style-type: none"> – Astrid Lindgren, <i>Pippi Pończoszanka</i> – Jan Brzechwa, <i>Akademia pana Kleksa</i> – Joanna Olech, <i>Dynastia Miziołków</i> – dane osobowe 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, co to znaczy się przedstawić i w jakich sytuacjach się przedstawiamy – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta cicho ze zrozumieniem – wyjaśnia pojęcie <i>dane osobowe</i> 	2	I, 1: 9), 11), 16), 19), 20); 2: 2), 5); II, 3: 1); III, 1: 1), 3), 4), 6); IV, 1)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
3.		[podręcznik: s. 16–18, zeszyt ćwiczeń: s. 6–7; materiały dodatkowe: WSiPnet: Kształcenie językowe. Komunikacja językowa i kultura języka] [patrz: scenariusz nr 2]	<ul style="list-style-type: none"> – zapisuje dane osobowe bohaterów oraz dodatkowe informacje na ich temat – ocenia zaprezentowane sposoby przedstawiania się, wykorzystując podane określenia – wybiera bohatera, z którym chciałby się zaprzyjaźnić – uzasadnia wybór – zapoznaje się ze wskazówkami dotyczącymi przedstawiania się – przedstawia się, wykorzystując poznane wskazówki – dopasowuje sposób przedstawiania się do podanych sytuacji – wpisuje swoje dane osobowe – bierze udział w przygotowaniu i prezentacji scenek dotyczących przedstawiania – ocenia zaprezentowane scenki – przedstawia swój ulubiony zespół muzyczny / wokalistkę / wokalistę 		
4.	W jaki sposób należy składać życzenia?	<ul style="list-style-type: none"> – życzenia – kartka pocztowa <p>[podręcznik: s. 18–19, zeszyt ćwiczeń: s. 7–9; materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne</i>: Formy wypowiedzi. Krótkie formy użytkowe; <i>Język polski. Ćwiczenia redakcyjne</i>, cz. 1, s. 156]</p> <p>[patrz: scenariusz nr 3]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – bierze udział w scenie: składanie życzeń rówieśnikowi – wypowiada się na temat obejrzanej scenki – zapisuje ogólne informacje na temat składania życzeń – prezentuje i omawia przykładowe pocztówki z życzeniami – przyporządkowuje fragmenty życzeń odpowiednim okazjom – dobiera określenia do podanych sformułowań – wyjaśnia, w jaki sposób wymienione osoby powinny rozpocząć składanie życzeń – analizuje treść przykładowych życzeń – układa tekst życzeń z okazji urodzin / ślubu – podaje informacje adresowe, jakie powinny się znaleźć na kartce pocztowej – projektuje rysunek na kartkę pocztową z życzeniami – adresuje kartkę pocztową – zapoznaje się z informacjami na temat imion – szuka informacji na temat patrona, którego imię nosi 	1	II, 1: 6); 2: 1), 2), 3), 7); 3: 2), 3), 4), 6), 7); 4: 1), 2); III, 1: 3); 2: 1)
5.	Zakręty ortografii. Pisownia wielką literą.	<ul style="list-style-type: none"> – Agnieszka Frączek, <i>Drobnostka!</i> – pisownia imion, nazwisk, przydomków, pseudonimów, przezwisk, jedno- wyrazowych nazw geograficznych 	<ul style="list-style-type: none"> – czyta głośno (wyrażnie i wyraziście) – zna zasady dotyczące pisowni imion, nazwisk, przydomków, pseudonimów, przezwisk i jednowyrazowych nazw geograficznych – wypisuje z wiersza pary takich samych wyrazów, uzasadniając różnice w ich pisowni – wypisuje z atlasu geograficznego nazwy państw i miast 	1	II, 4: 1)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
5.		[podręcznik: s. 20–21; zeszyt ćwiczeń: s. 145–149]	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia na wybranych przykładach pisownię wyrazów wielką i małą literą – stosuje podane wyrazy w zdaniach jako nazwiska i przydomki bohaterów literackich – uzupełnia zdania / tekst małymi lub wielkimi literami – tworzy zdrobnięte formy imion swoich koleżanek (kolegów) – odszukuje imiona ukryte w podanych wyrazach – podpisuje portrety znanych Polaków – poprawia błędy w podanych zdaniach 		
6.	Rozmawiamy o zasadach dotyczących bezpiecznego korzystania z internetu.	<ul style="list-style-type: none"> – <i>Znajomi, ale nieznanomi</i> – internet – nick – komunikacja – emotikon <p>[podręcznik: s. 22; zeszyt ćwiczeń: s. 54–57]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – opowiada o swoich doświadczeniach związanych z wykorzystywaniem internetu i zawieraniem znajomości przez internet – wyjaśnia znaczenie słowa <i>komunikacja</i> – rozwiązuje test: <i>Co wiesz o internecie?</i> – koloruje tabliczki z nickami wartymi polecenia – wypowiada się na temat zagrożeń związanych z zawieraniem znajomości w sieci – formułuje zasady dotyczące bezpiecznego korzystania z internetu – wskazuje osoby, do których może się zwrócić o pomoc w przypadku poczucia zagrożenia związanego z korzystaniem z internetu – dobiera zachowanie odpowiednie do opisanych sytuacji – układa słowniczek z wyjaśnieniem znaczenia najczęściej stosowanych emotikonów – wymyśla własne emotikony – opisuje własne emotikony – zabiera głos w rozmowie na temat bezpieczeństwa w sieci – zapoznaje się z wybranymi stronami internetowymi w celu ich oceny – ogląda wskazane strony internetowe i dzieli się z klasą zdobytą wiedzą i umiejętnościami 	1	I, 2: 6); II, 2: 7); 3: 1), 2), 3); III, 1: 1), 2), 3), 4), 6); IV, 3), 5), 7), 9)
7.	Kraina języka. W świecie znaków.	<ul style="list-style-type: none"> – znaki – gesty – symbole rysunkowe – symbole dźwiękowe 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, jakie informacje zostały przedstawione za pomocą rysunków – posługując się samymi gestami, „opowiada” o swoich zajęciach pozalekcyjnych – wymienia sytuacje, w których lepiej porozumiewać się za pomocą gestów i symboli niż przy użyciu słów – wyjaśnia, dlaczego na drogach, lotniskach, dworcach i w środkach komunikacji powszechnie stosuje się symbole rysunkowe 	1	I, 2: 1); II, 2: 6), 7); 3: 1), 2), 3), 4); III, 1: 1), 3); 2: 6)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
7.		<ul style="list-style-type: none"> – porozumiewanie się – nadawca – odbiorca <p>[podręcznik: s. 23–24; zeszyt ćwiczeń: s. 75–77]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia sens znaków zastosowanych w SMS-ie – wymienia znaki, którymi posługuje się w podanych okolicznościach – wyjaśnia na podstawie rysunku, na czym polega proces porozumiewania się – wskazuje / określa nadawcę i odbiorcę w podanych sytuacjach – określa nadawcę i odbiorcę w podanym ogłoszeniu – pisze ogłoszenie – odróżnia znaki dźwiękowe od znaków obrazkowych – porządkuje grupy znaków według formy i przekazywanej treści – bierze udział w konkursie polegającym na przedstawianiu znanych przysłów za pomocą gestów – odgaduje, co oznaczają przedstawione gesty i miny – podkreśla poprawne zdanie napisane w języku polskim – układa poprawne zdania z podanych wyrazów – zapisuje parami pasujące do siebie czynności nadawcy i odbiorcy 		
8.	Kraina języka. Alfabet, litera, głoska.	<ul style="list-style-type: none"> – Małgorzata Strzałkowska, <i>Abecadło</i> – alfabet – litera – głoska – samogłoska i spółgłoska – spis alfabetyczny <p>[podręcznik: s. 28, 25–26, do polecenia 5., s. 29–30; zeszyt ćwiczeń: s. 78–79]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – czyta głośno (wyraźnie i wyraziście) – odczytuje pierwsze litery w wyrazach tworzących ostatnie cztery wersy wiersza – wyjaśnia, co tworzą wyróżnione litery – wymyśla i zapisuje rymowanekę, w której stosuje kolejno litery polskiego alfabetu – recytuje polski alfabet – wyjaśnia, co przedstawiają fotografie – odczytuje podane skróty, używając nazw liter – rozumie pojęcia: <i>litera, głoska, samogłoska, spółgłoska</i> – liczy litery i głoski w podanych wyrazach – tworzy wyrazy przez dodanie odpowiedniej samogłoski – wskazuje głoski, którymi różnią się podane pary wyrazów – zaznacza litery, których używa się w języku polskim – rozwiązuje literowe rebusy – z głosek, które tworzą wyraz <i>błyskawica</i>, układa wyrazy – wyjaśnia, co łączy poszczególne fotografie – podaje, gdzie stosuje się alfabetyczną kolejność liter – opowiada o praktycznym zastosowaniu alfabetu – zapisuje imiona i nazwiska w kolejności alfabetycznej 	1	I, 1: 1), 2), 14), 15); 2: 1), 2), 3); II, 3: 5); IV, 4)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
8.			<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, dlaczego w spisach alfabetycznych piszemy najpierw nazwisko, a potem imię – zapoznaje się z ciekawostkami na temat alfabetu 		
9.	Kraina języka. Od sylaby do przenoszenia wyrazów.	<ul style="list-style-type: none"> – sylaba – podział wyrazu na sylaby – przenoszenie wyrazów <p>[podręcznik: s. 26–27, od polecenia 6.; zeszyt ćwiczeń: s. 80–81]</p> <p>[patrz: scenariusz nr 4]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – wymyśla okrzyki, którymi można by dopingować klasową drużynę – wyjaśnia, czym jest <i>sylaba</i> – rozumie sylabotwórczą funkcję samogłosek – tworzy dwusylabowe wyrazy rozpoczynające się od podanych sylab – tworzy dwusylabowe wyrazy, dopisując początkowe sylaby – uzupełnia wyrazy o brakującą sylabę – łączy podane sylaby w wyrazy – zna zasady dotyczące przenoszenia wyrazów – wskazuje wyrazy, których nie można podzielić na sylaby – wskazuje wyrazy, które zostały niepoprawnie podzielone na sylaby – dzieli wyrazy na sylaby na wszystkie możliwe sposoby – przepisuje tekst z uwzględnieniem podziału wskazanych wyrazów na sylaby – dzieli na sylaby swoje imię i nazwisko – rozwiązuje kostkę sylabową – wskazuje wyrazy, w których „ukryły się” jednosylabowe nazwy zwierząt – podaje przykłady wyrazów, których nie można dzielić przy przenoszeniu 	1	II, 3: 1), 2), 3), 4), 5), 6), 7)
10.	Czy pomysł Gotfryda to dobry sposób na opracowanie doskonałego szyfru?	<ul style="list-style-type: none"> – Jean-Jacques Sempé, René Goscinny, <i>Tajemny szyfr</i> – akapit <p>[podręcznik: s. 31–32]</p> <p>[patrz: scenariusz nr 5]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – przypomina, na czym polega proces porozumiewania się – wypowiada się na temat sposobów zdobywania informacji o świecie przez ludzi niewidomych – słucha informacji na temat Braille'a i jego alfabetu – ogląda czasopismo lub książkę zapisaną w brajlu – zapoznaje się z alfabetem Braille'a – odczytuje zaszyfrowaną informację – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta cicho – określa czas i miejsce wydarzeń – wyjaśnia, na czym polegał pomysł Gotfryda – rozumie pojęcie <i>akapit</i> – wyszukuje i odczytuje odpowiedni akapit tekstu 	2	I, 1: 1), 2), 3), 7), 9), 11), 12), 14), 16), 19); 2: 3); II, 3: 1), 2), 3), 4); IV, 1)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
10.			<ul style="list-style-type: none"> – podaje przyczyny niepowodzenia realizacji pomysłu – wypowiada się na temat komizmu ukazanej sytuacji – opracowuje szyfr według pomysłu z opowiadania – prezentuje efekt pracy grupy – odgaduje zasady, według których zaszyfrowano podane zdanie – zapisuje swoje imię i nazwisko alfabetem Braille'a – wymyśla własny szyfr i szyfruje według niego informację 		
11.	Kraina języka. O częściach mowy.	<ul style="list-style-type: none"> – części mowy – odmienne i nieodmienne części mowy <p>[podręcznik: s. 33–34; zeszyt ćwiczeń: s. 82–84]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – rozumie pojęcia: <i>część mowy, odmienna część mowy, nieodmienna część mowy</i> – porządkuje wyrazy wg podanych kryteriów – dopisuje przykładowe wyrazy do podanych grup wyrazów – dobiera odpowiedzi do zadanych pytań – zapisuje odpowiedzi na podane / zadane pytania – układa pytania – uzupełnia szeregi brakującymi formami podanych wyrazów – czyta przykłady wyrazów, których formy się nie zmieniają – uzupełnia tabelę podanymi wyrażeniami – zmienia formy podanych wyrazów tak, by wyrażenia i zwroty miały sens – dobiera w pary takie same części mowy – wyjaśnia, co różni wyrazy w podanych parach – koloruje pola z wyrazami, które tworzą pary 	1	II, 1: 1), 2), 6)
12.	Korzystamy ze słownika ortograficznego.	<ul style="list-style-type: none"> – litera, głoska, alfabet – słownik ortograficzny <p>[podręcznik: s. 25, 37–39; materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne: Nauka o języku, cz. II. Rodzaje słowników</i>]</p> <p>[patrz: scenariusz nr 6]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – rozumie znaczenie pojęć: <i>litera, głoska, alfabet</i> – zna alfabet – układa wyrazy w porządku alfabetycznym – odczytuje i omawia zawartość wybranych artykułów hasłowych ze słownika ortograficznego – rozumie znaczenia skrótów i symboli występujących w słownikach ortograficznych – wyszukuje wyrazy w słowniku ortograficznym – uzupełnia wyrazy literami <i>u</i> lub <i>ó</i>, korzystając ze słownika ortograficznego – podaje sytuacje, w których można skorzystać ze słownika ortograficznego – porównuje książkowe wydanie słownika ortograficznego z jego wersją elektroniczną – odgaduje hasła na podstawie podanych wyjaśnień 	1	II, 4: 1); IV, 4), 5), 6), 9)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
13.	Korzystamy ze słownika wyrazów bliskoznacznych.	<ul style="list-style-type: none"> – Grzegorz Kasdepke, <i>Syn Nima</i> – synonim – słownik wyrazów bliskoznacznych <p>[podręcznik: s. 35–36; zeszyt ćwiczeń: s. 62–63; materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne: Nauka o języku, cz. II. Rodzaje słowników</i>]</p> <p>[patrz: scenariusz nr 7]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – rozwiązuje krzyżówkę – wyjaśnia, czym jest <i>synonim</i> – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno (wyraźnie i wyraziście) – zapisuje informacje na temat bohaterów – ocenia bohaterów – opowiada o sytuacji ukazanej w tekście – wyjaśnia sens wypowiedzi nauczycielki – korzysta ze słownika wyrazów bliskoznacznych – koloruje synonimy należące do różnych grup znaczeniowych – łączy synonimy podanego wyrazu ze zdaniem, biorąc pod uwagę różnice znaczeniowe – dobiera przymiotniki bliskoznaczne – zastępuje powtórzenia synonimami 	1	I, 1: 1), 3), 7), 9), 11), 12), 14), 15), 17), 19); 2: 2), 3); II, 2: 8); IV, 3), 4), 5), 6)
14.	Korzystamy ze słownika języka polskiego i słownika wyrazów obcych.	<ul style="list-style-type: none"> – słownik języka polskiego – słownik wyrazów obcych – wyraz rodzimy – homonim <p>[podręcznik: s. 37–39, zeszyt ćwiczeń: s. 61–62; materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne: Nauka o języku, cz. II. Rodzaje słowników</i>]</p> <p>[patrz: scenariusz nr 8]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – przypomina informacje dotyczące przeznaczenia słownika ortograficznego oraz słownika wyrazów bliskoznacznych i zasad korzystania z nich – odczytuje i omawia zawartość wybranych artykułów hasłowych ze słownika języka polskiego i słownika wyrazów obcych – wyszukuje wyrazy w słowniku języka polskiego i słowniku wyrazów obcych – rozumie pojęcie <i>wyraz rodzimy</i> – zastępuje w zdaniu obce wyrazy wyrazami rodzimymi – wybiera (wskazuje) odpowiedni słownik – łączy nazwy słowników z adresami internetowymi, pod którymi można znaleźć ich wersje elektroniczne – porównuje książkowe wydania słowników z ich wersjami elektronicznymi – rozumie znaczenie pojęcia <i>homonim</i> 	1	II, 2: 8); IV, 3), 4), 5), 6)
15.	W kręgu miłośników książek.	[zeszyt ćwiczeń: s. 58–60]	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje właściwe zachowania czytelników książek – zapisuje zasady, jakich powinien przestrzegać czytelnik książek – uzupełnia informacje, które powinny się znaleźć na tytułowych kartach książek wydanych w bieżącym roku przez wymyślone wydawnictwa – podkreśla informacje, które należy umieścić na okładkach książek – wyjaśnia, co jest przydatne podczas wyszukiwania książek w księgarni lub bibliotece, uzasadnia wypowiedź 	1	II, 3: 1), 5); IV, 3), 4), 5), 6), 7)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
15.			<ul style="list-style-type: none"> – porządkuje i numeruje poszczególne tomy encyklopedii – porządkuje kolejność czynności, jakie należy wykonać, aby oddać książkę wypożyczoną z biblioteki i wypożyczyć nową – uzupełnia rady dla osób korzystających z biblioteki – wskazuje odpowiednie źródło informacji – wskazuje książki przydatne przy planowaniu autokarowej wycieczki swojej klasy – wykonuje plakat zachęcający do czytania książek 		
16.	Poznajmy się – przygotowanie do sprawdzianu.	– treści zawarte w 1. rozdziale podręcznika	<ul style="list-style-type: none"> – określa przeznaczenie słowników: języka polskiego, ortograficznego, wyrazów bliskoznacznych, wyrazów obcych – gromadzi synonimy podanych słów – odróżnia odmienne części mowy od nieodmiennych – rozumie pojęcia: <i>alfabet, wers, głoska, litera, sylaba, akapit</i> – zna zasady obowiązujące podczas przedstawiania się – dzieli wyrazy na litery, głoski, sylaby – zapisuje wyrazy w kolejności alfabetycznej – rozróżnia części mowy odmienne i nieodmienne – wyjaśnia, na czym polega proces porozumiewania się – składa życzenia – pisze i adresuje kartkę pocztową – posługuje się słownikami: ortograficznym, języka polskiego, wyrazów bliskoznacznych, wyrazów obcych 	1	II, 1: 1), 2); 3: 2), 3), 4), 5), 7); III, 1: 3), 5); 2: 1), 9); IV, 5), 6)
17.	Poznajmy się – piszemy sprawdzian.	– sprawdzian kontrolny nr 1	<ul style="list-style-type: none"> – czyta cicho ze zrozumieniem – określa przeznaczenie słowników: języka polskiego, ortograficznego, wyrazów bliskoznacznych, wyrazów obcych – gromadzi synonimy podanych słów – odróżnia odmienne części mowy od nieodmiennych – rozumie pojęcia: <i>alfabet, wers, głoska, litera, sylaba, akapit</i> – zna zasady obowiązujące podczas przedstawiania się – zna zasady podziału wyrazów na sylaby – zapisuje wyrazy w kolejności alfabetycznej – wie, na czym polega proces porozumiewania się – składa życzenia – pisze i adresuje kartkę pocztową 	1	II, 1: 1), 2); 3: 2), 3), 4), 5), 7); 4: 1), 2); III, 1: 3), 5); 2: 1), 9); IV, 1), 2), 5), 6)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
Szkoła z marzeń					
18.	Czy rozumiesz to, co czytasz? Spotkanie I. „Nowa pani”.	– Terence Blacker, <i>Nowa pani</i> [podręcznik: s. 44–46] – test nr 1 sprawdzający stopień opanowania umiejętności cichego czytania ze zrozumieniem	– czyta cicho ze zrozumieniem – udziela odpowiedzi na postawione pytania – porównuje odpowiedzi zaznaczone (podane) na sprawdzianie z wzorcowymi rozwiązaniami	1	I, I: 1), 2), 9), 11), 12), 17); 2: 2), 3), 5); II, 2: 4), 5), 6); IV, 1)
19.	Jak powinna wyglądać wymarzona szkoła?	– plakat [podręcznik: s. 43] [patrz: scenariusz nr 9]	– ogląda dostępne plakaty – wyjaśnia, czym jest plakat i czemu służy – wymienia rodzaje plakatów – wyjaśnia, jaką postać literacką przedstawiono na plakacie – opisuje lekcje prowadzone przez pana Kleksa – słucha fragmentu książki – opisuje wnętrze i otoczenie wymarzonej szkoły – porównuje swój opis z oryginałem – prezentuje efekt pracy grupy – wymyśla nazwy przedmiotów, jakie mogłyby być prowadzone w wymarzonej szkole – opisuje przebieg wymyślonych lekcji – projektuje i wykonuje plakat reklamujący szkołę, do której chodzi, lub własny plakat wyborczy – czyta w całości lekturę	2	I, I: 1), 2), 14), 16), 20); 2: 2), 5), 6), 8); III, I: 1), 3); 2: 1)
20.	Układamy plan wydarzeń.	– plan wydarzeń [podręcznik: s. 47; zeszyt ćwiczeń: s. 24–27; materiały dodatkowe: <i>Język polski. Ćwiczenia redakcyjne, cz. 1, s. 5</i>]	– rozumie, czym jest plan utworu – wyjaśnia, w jakiej formie mogą być zapisane punkty planu – ustala kolejność przemieszanych punktów planu – porządkuje plany – wymyśla tytuł opowiadania na podstawie planu wydarzeń – tytułuje obrazki, stosując zdania, a następnie równoważniki zdań (bez nazywania tych pojęć)	1	II, I: 1), 12), 13); III, 2: 3)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
20.			<ul style="list-style-type: none"> – przekształca zdania w równoważniki zdań, zastępując czasowniki rzeczownikami – przekształca wypowiedzenia w zdania – czyta opowiadanie i porządkuje obrazki i punkty planu zgodnie z kolejnością wydarzeń występujących w tekście – uzupełnia punkty planu o niezbędne informacje – uzupełnia historyjki obrazkowe brakującymi ilustracjami – układa plan do historyjki obrazkowej 		
21.	Co możemy powiedzieć o nowej nauczycielce – Magi Mag?	<ul style="list-style-type: none"> – Terence Blacker, <i>Nowa pani</i> – elementy świata przedstawionego – plan wydarzeń <p>[podręcznik: s. 44–47]</p> <p>[patrz: scenariusz nr 10]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – określa elementy świata przedstawionego – redaguje plan wydarzeń – wskazuje wydarzenia realistyczne i nieprawdopodobne – opowiada o przebiegu wydarzeń na podstawie planu – gromadzi informacje na temat bohaterów – ocenia bohaterów – uzasadnia własne zdanie – tworzy ilustrację wybranego miejsca 	2	I, 1: 1), 2), 7), 9), 11), 12), 19), 20); 2: 2), 3); II, 1: 12), 13); III, 1: 1), 3); 2: 3)
22.	Zakręty ortografii. Ćwiczenia utrwalające pisownię wyrazów z ó.	<ul style="list-style-type: none"> – Agnieszka Frączek, <i>O kozie na mrozie</i> – ó wymienne i niewymienne – ó w końcówkach -ów, -ówka, -ówna <p>[podręcznik: s. 48–49, zeszyt ćwiczeń: s. 150–154; materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne: Zasady pisowni. Zasady polskiej ortografii</i> – cz. I]</p> <p>[patrz: scenariusz nr 11]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno (wyraźnie i wyraziście) – opowiada o sytuacji przedstawionej w wierszu – omawia charakter wiersza – wypisuje z wiersza wyrazy z ó wraz z uzasadnieniem ich pisowni – rozwiązuje rebus – uzasadnia pisownię wyrazu będącego rozwiązaniem rebusu – zapisuje pary wyrazów pasujące do obrazków: wyraz z ó – jego uzasadnienie – do podanych wyrazów dopisuje takie, w których ó wymienia się na o, e lub a – dopisuje wyrazy z końcówką -ów według podanego wzoru – tworzy wyrazy przez dodanie zakończenia -ówka – tworzy nazwiska przez dodanie końcówki -ówna – układa zdania z wyrazami rozpoczynającymi się literą ó – układa wyrazy z ó z rozsypanki sylabowej – tworzy zestaw wyrazów z ó niewymiennym 	1	I, 1: 1), 2); II, 4: 1)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
22.			<ul style="list-style-type: none"> – korzysta ze słownika ortograficznego – odszukuje wyrazy z ó ukryte w innych wyrazach – z liter tworzących podany wyraz układa wyrazy z ó – tworzy nazwy miejscowości przez dodanie końcówki -ów i zapisuje je w kolejności alfabetycznej – wymyśla rebus z ukrytym wyrazem z ó 		
23.	Zakręty ortografii. Ćwiczenia utrwalające pisownię wyrazów z u.	<ul style="list-style-type: none"> – Agnieszka Frączek, <i>Smoczy apetyt</i> – pisownia u w zakończeniach form czasu teraźniejszego – pisownia u w zakończeniach zdrobnień i spieszceń – pisownia u w rzeczownikach z zakończeniami typu: -un, -unek <p>[podręcznik: s. 50, zeszyt ćwiczeń: s. 154–155; materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne: Zasady pisowni. Zasady polskiej ortografii – cz. I</i>]</p> <p>[patrz: scenariusz nr 12]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno (wyraźnie i wyraziście) – omawia charakter wiersza – wypisuje z wiersza wyrazy z wyróżnionym zakończeniem – tworzy formy osobowe czasowników w czasie teraźniejszym – uzupełnia treść kartki pocztowej, wpisując odpowiednie formy czasowników w czasie teraźniejszym – tworzy zdrobnienia od podanych przymiotników – zapisuje zdrobnienia imion i nazw osób ze swojej rodziny – odszukuje w diagramie rzeczowniki z zakończeniami typu: -un, -unek – porządkuje podane wyrazy z u i zapisuje je w odpowiednich miejscach tabelki – tworzy zestaw wyrazów z u, których pisowni nie uzasadnia żadna reguła ortograficzna – korzysta ze słownika ortograficznego – tworzy zestaw wyrazów z u, których pisowni nie uzasadnia żadna reguła ortograficzna – korzysta ze słownika ortograficznego 	1	I, I: 1), 2); II, 4: 1)
24.	Zakręty ortografii. Ó czy u? Piszemy dyktando.	<ul style="list-style-type: none"> – ó wymienne i niewymienne – ó w końcówkach -ów, -ówka, -ówna – pisownia u w zakończeniach form czasu teraźniejszego – pisownia u w zakończeniach zdrobnień i spieszceń – pisownia u w rzeczownikach z zakończeniami typu: -un, -unek 	<ul style="list-style-type: none"> – tworzy notatkę graficzną dotyczącą pisowni wyrazów z ó i u – stosuje w praktyce podstawowe zasady ortograficzne dotyczące pisowni wyrazów z u i ó – opanowuje pamięciowo zbiór kilkunastu wyrazów z ó niewymiennym i u – zapisuje tekst dyktanda poprawnie pod względem ortograficznym – uzupełnia dialog, zastępując słowami cyfry podane w nawiasach – uzupełnia tekst literami u i ó – układa diagram, którego rozwiązaniem jest wyraz z ó 	1	II, 4: 1)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
24.		[zeszyt ćwiczeń: s. 156–157; materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne: Zasady pisowni. Zasady polskiej ortografii – cz. I</i>] [patrz: scenariusz nr 13]			
25.	Zakręty ortografii. <i>Ó czy u?</i> Omówienie i poprawa dyktanda.	– ó wymienne i niewymienne – ó w końcówkach <i>-ów, -ówka, -ówna</i> – pisownia <i>u</i> w zakończeniach form czasu teraźniejszego – pisownia <i>u</i> w zakończeniach zdrobnień i spieszceń – pisownia <i>u</i> w rzeczownikach z zakończeniami typu: <i>-un, -unek</i> [zeszyt ćwiczeń: s. 157–158; materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne: Zasady pisowni. Zasady polskiej ortografii – cz. I</i>] [patrz: scenariusz nr 14]	– uzupełnia tekst literami <i>u</i> i <i>ó</i> – korzysta ze słownika ortograficznego – porządkuje wyrazy z <i>ó</i> i <i>u</i> według zasad dotyczących ich pisowni i zapisuje je w odpowiednie miejsca tabeli – układa zdania z wyrazami, które zapisał niepoprawnie podczas dyktanda – uzupełnia przysłowia / tekst wiersza literami <i>u</i> i <i>ó</i>	1	II, 4: 1)
26.	Oceniamy postępowanie bohaterów poznanego fragmentu <i>Dynastii Miziołków</i> .	– Joanna Olech, <i>Dynastia Miziołków</i> – narrator [podręcznik: s. 51–52; zeszyt ćwiczeń: s. 51–53] [patrz: scenariusz nr 15]	– podaje cechy przewodniczącego samorządu szkolnego – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno (wyraźnie i wyraziście) – zna pojęcie <i>narrator</i> – określa narratora w podanym fragmencie opowiadania i w przytoczonych tekstach – określa sposób prowadzenia narracji – podaje informacje na temat narratora – omawia język, którym posługuje się narrator – porządkuje plan zgodnie z chronologią – opowiada o przebiegu wydarzeń na podstawie planu – analizuje i ocenia postępowanie bohaterów	1	I, 1: 1), 3), 7), 9), 10), 11), 12), 14), 16), 17), 19), 20); 2: 2), 3); III, 1: 1), 2), 3), 4)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
27.	Kraina języka. Rzeczownik.	<ul style="list-style-type: none"> – rzeczownik – znaczenie rzeczownika – liczba pojedyncza i mnoga – rodzaj rzeczownika <p>[podręcznik: s. 53–56; zeszyt ćwiczeń: s. 85–88]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje rzeczownik jako odmienną część mowy nazywającą osoby, przedmioty, zwierzęta, rośliny i zjawiska przyrody, odpowiadającą na pytania <i>кто?</i> lub <i>что?</i> – zapisuje przykłady rzeczowników na podstawie obserwacji najbliższego otoczenia – dobiera wspólną nazwę dla podanych grup wyrazów – podaje nazwy osób, przedmiotów, zwierząt, roślin i zjawisk przedstawionych na ilustracjach – odpowiada na postawione pytania, używając rzeczowników – wskazuje rzeczowniki wśród podanych wyrazów – porównuje pary zdań z rzeczownikami w liczbie pojedynczej i mnogiej w celu wyciągnięcia wniosków – używa rzeczowników w liczbie pojedynczej i mnogiej – nazywa osoby i przedmioty przedstawione na rysunkach – przyporządkowuje rzeczownikom wyrazy <i>ten, ta, to</i> – rozróżnia / określa rodzaj rzeczownika – dobiera do podanych zdań rzeczowniki – wypisuje z tekstu przykłady podanych kategorii rzeczowników – rysuje swoje ulubione zabawki, tak aby pasowały do podpisów – odgaduje nazwy części roweru i wpisuje je do odpowiednich rubryk tabelki – wykreśla wyraz, który nie pasuje do pozostałych pod względem rodzaju – porządkuje wyrazy, biorąc pod uwagę ich rodzaj – określa rodzaj rzeczowników nazywających zwierzęta – podpisuje zdjęcia, używając rzeczowników w liczbie pojedynczej i mnogiej – wskazuje w tytułach książek rzeczowniki w liczbie mnogiej – uzupełnia zdania rzeczownikami w liczbie pojedynczej lub mnogiej w zależności od zastosowanej formy czasownika 	2	II, 1: 1), 2), 4), 6)
28.	Tworzymy <i>Klasowy kodeks honorowy</i> dotyczący naszych praw i obowiązków.	<ul style="list-style-type: none"> – Jan Twardowski, <i>W klasie</i> <p>[podręcznik: s. 57]</p> <p>[patrz: scenariusz nr 16]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – tworzy schematyczny rysunek obrazujący porządek i bałagan w klasie – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno (wyraźnie i wyraziście) – wypisuje zachowania uczniów – ocenia zachowania bohaterów wiersza – wyjaśnia sens puenty – formułuje prawa i obowiązki do <i>Klasowego kodeksu honorowego</i> – wyjaśnia, jaki efekt uzyskał poeta, pomijając znaki interpunkcyjne 	1	I, 1: 1), 4), 6), 9), 12), 14), 15), 17), 18), 19), 20); 2: 3); III, 1: 1), 2), 3)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
29.	Kiedy stosuje się poszczególne znaki interpunkcyjne?	<ul style="list-style-type: none"> – Jan Brzechwa, <i>Znaki przestankowe</i> – znaki interpunkcyjne <p>[podręcznik: s. 58–59]</p> <p>[patrz: scenariusz nr 17]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – układa wyrazy z pomieszanych sylab – wyjaśnia, czym są wyrazy powstałe z uporządkowanych sylab – zapisuje graficzne odpowiedniki znaków interpunkcyjnych – słucha recytacji wiersza – dzieli tekst na fragmenty do czytania z podziałem na role – czyta tekst z podziałem na role – wypowiada się na temat zachowania znaków przestankowych z wiersza – określa charakter wiersza – wyjaśnia zasady stosowania znaków interpunkcyjnych – notuje w tabeli informacje na temat zasad dotyczących stosowania znaków interpunkcyjnych – uzupełnia zdania odpowiednimi znakami interpunkcyjnymi – uzupełnia tekst odpowiednimi znakami przestankowymi – wymyśla i rysuje własną kompozycję ze znaków interpunkcyjnych 	1	I, I: 1), 2), 6); 2: 2), 3); II, 3: 5); 4: 2)
30.	Co możemy powiedzieć o cechach charakteru panny Minchin na podstawie jej zachowania?	<ul style="list-style-type: none"> – Frances H. Burnett, <i>Lekcja francuskiego</i> – świat przedstawiony – główny bohater – elementy opisu postaci <p>[podręcznik: s. 60–65]</p> <p>[patrz: scenariusz nr 18]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – podaje cechy idealnego nauczyciela – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – określa elementy świata przedstawionego – ustala, kto jest głównym bohaterem – opowiada o nieporozumieniu, jakie zaszło na lekcji – nazywa cechy bohaterów – przytacza fragmenty tekstu na poparcie podanych cech – formułuje wnioski na temat postępowania bohaterów – na podstawie zdjęć ze spektaklu określa formę przedstawienia 	2	I, I: 1), 2), 3), 7), 9), 10), 11), 13), 14), 16), 17), 18), 19), 20); 2: 2), 3), 5), 8), 9), 10), II, 2: 6); III, I: 1), 2), 3)
31.	Kraina języka. O przymiotniku.	<ul style="list-style-type: none"> – przymiotnik – znaczenie przymiotnika – rodzaj przymiotnika: męski, żeński, nijaki, męskoosobowy, niemęskoosobowy – liczba pojedyncza i mnoga <p>[podręcznik: s. 66–69; zeszyt ćwiczeń: s. 89–94]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – bierze udział w zabawie <i>Jakie to jest?</i> – rozpoznaje przymiotnik jako odmienną część mowy, która określa cechy ludzi, przedmiotów, zwierząt, roślin lub wyraża ich ocenę, będącą odpowiedzią na pytania <i>jaki? jaka? jakie?</i> – uzupełnia tekst pasującymi przymiotnikami – dostrzega różnice między formami tego samego przymiotnika – rozróżnia / nazywa / określa rodzaj przymiotnika (męski, żeński, nijaki, męskoosobowy i niemęskoosobowy) – dostosowuje rodzaj przymiotnika do rodzaju rzeczownika 	1	II, I: 1), 2), 4)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
31.			<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia liczby przymiotnika – dobiera rzeczowniki do form przymiotnika <i>dobry</i> w liczbie pojedynczej i mnogiej – dopasowuje odpowiednie formy liczby mnogiej przymiotnika <i>wesoły</i> do podanych rzeczowników – wskazuje przymiotniki w tekście – ocenia tekst pozbawiony przymiotników – odnajduje właściwą drogę wyjścia z labiryntu – dopisuje przymiotniki bliskoznaczne – dobiera przymiotniki przeciwstawne – tworzy przymiotniki od podanych rzeczowników w odpowiednim rodzaju – koloruje przymiotniki w zależności od ich rodzaju – łączy rzeczowniki z odpowiednimi przymiotnikami 		
32.	Kim jest tytułowy obibok?	– Agnieszka Frączek, <i>Obibok</i> – rym [podręcznik: s. 70, zeszyt ćwiczeń: s. 43–44; materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne</i> : Nauka o języku, cz. II. Rodzaje słowników; Teoria literatury. Środki stylistyczne] [patrz: scenariusz nr 19]	<ul style="list-style-type: none"> – rozwiązuje rebus – wyjaśnia znaczenia wyrazów: <i>obibok</i>, <i>objąć się</i> – korzysta ze słownika języka polskiego – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno (wyraźnie i wyraziście) – ustala, w jakim znaczeniu występuje w wierszu czasownik <i>objąć się</i> – wyjaśnia, kim jest tytułowy <i>obibok</i> – podaje przykłady zachowań, które można określić mianem <i>objiania się</i> – wypisuje synonimy wyrazu <i>obibok</i> – korzysta ze słownika wyrazów bliskoznacznych – omawia sytuację ukazaną w wierszu – rozumie pojęcie <i>rym</i> – wskazuje / wypisuje rymujące się wyrazy – tworzy rymy do podanych wyrazów – dopisuje wyrazy w takiej formie, by rymowały się z wyrazami w sąsiadujących wersach 	1	I, I: 1), 2), 4), 6), 9), 12), 14), 15), 16), 17), 18), 19), 20); 2: 3), 8); II, 2: 6); IV, 3), 5)
33.	Czy decyzja Pinokia o porzuceniu szkoły była słuszna?	– Carlo Collodi, <i>Pinokia</i> – dialog – adaptacja – ekranizacja	<ul style="list-style-type: none"> – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – wymienia bohaterów – wskazuje głównego bohatera – wymienia bohaterów drugoplanowych 	1	I, I: 1), 2), 3), 7), 9), 11), 12), 14), 16), 17), 18), 19), 20); 2: 2), 3), 5), 8), 10), 11)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
33.		– plakat [podręcznik: s. 71–75] [patrz: scenariusz nr 20]	– określa tematykę poznanego fragmentu – wypisuje argumenty, które skłoniły bohatera do porzucenia szkoły – opowiada o pobycie w „Krainie wiecznej zabawy” – ocenia postępowanie bohatera – wyjaśnia znaczenie związków frazeologicznych: <i>jest skończonym osłem, wyrosną mu osłe uszy</i> – opisuje wygląd Pinokia – czyta z podziałem na role rozmowę Pinokia ze Świstakiem – rozumie pojęcie <i>dialog</i> – zna zasady zapisu dialogu – prezentuje dialog przygotowany w grupie – zapisuje dialog, pamiętając o poprawnym zapisie – wyjaśnia znaczenie i pochodzenie wyrażenia <i>osłe uszy</i> – podaje korzyści płynące z nauki – rozumie pojęcia: <i>adaptacja, ekranizacja, plakat</i> – porównuje plakaty teatralne – odpowiada na pytania dotyczące wybranego plakatu – wymienia informacje zamieszczone na plakacie – wymienia ekranizacje lub adaptacje teatralne popularnych utworów literackich		
34.	O jakich zasadach należy pamiętać podczas pisania dialogu?	– Carlo Collodi, <i>Pinokio</i> – dialog [podręcznik: s. 71–74; zeszyt ćwiczeń: s. 9–11; materiały dodatkowe: WSiPnet. Tworzenie wypowiedzi. Mówienie i pisanie] [patrz: scenariusz nr 21]	– odczytuje wyraz ukryty w kolorowance – przypomina, czym jest dialog – zna zasady obowiązujące przy zapisie dialogu – współtworzy notatkę graficzną na temat zapisu dialogu – uzupełnia dialogi brakującymi znakami interpunkcyjnymi – rozumie, czym jest wypowiedź wprowadzająca i wypowiedź objaśniająca – wypisuje z tekstu przykład wypowiedzi wprowadzającej i wypowiedzi objaśniającej – uzupełnia dialog czasownikami objaśniającymi – oddziela wypowiedzi osób uczestniczących w rozmowie od słów narratora – układa dialog między przyjaciółmi	1	I, 1: 8), 10); II, 4: 1), 2); III, 2: 1), 4)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
35.	Opisujemy przedmioty.	– opis przedmiotu [podręcznik: s. 76–79; zeszyt ćwiczeń: s. 11–17; materiały dodatkowe: <i>Język polski. Ćwiczenia redakcyjne</i> , cz. 1, s. 26]	<ul style="list-style-type: none"> – opowiada o swoim hobby i sposobach spędzania wolnego czasu – wskazuje przedmiot, który ma związek z jego zainteresowaniami – zapoznaje się z planem opisu i wzorcowym opisem – zapoznaje się ze wskazówkami dla opisującego przedmiot – ustnie opisuje wybrany przedmiot – redaguje opis przedmiotu – podpisuje obrazki przyimkami – opisuje położenie wybranego pomieszczenia w szkole – podaje przymiotniki określające tworzywo, wielkość i kolor, odnoszące się do przedstawionych przedmiotów – do podanych rzeczowników dopisuje przymiotniki określające tworzywo – wpisuje podane nazwy odcieni kolorów do odpowiednich rubryk tabelki – dopisuje / podaje nazwy różnych odcieni kolorów – podpisuje obrazki właściwymi nazwami kolorów – rozwija opis w odpowiedzi na podane pytania – opisuje przedmioty przedstawione na obrazkach – opisuje strój na szkolny bal kostiumowy – ocenia projekt kostiumu przedstawiony na rysunku, wykorzystując przymiotniki oceniające 	2	II, 1: 1), 2), 4), 6), 7); 4: 1), 2); III, 2: 1)
36.	Szkoła z marzeń – przygotowanie do sprawdzianu.	– treści zawarte w 2. rozdziale podręcznika	<ul style="list-style-type: none"> – rozumie pojęcia: <i>rym, świat przedstawiony, adaptacja, ekranizacja, główny bohater, narrator</i> – rozróżnia rzeczowniki i przymiotniki – określa kategorie fleksyjne przymiotnika i rzeczownika – zna zasady stosowania znaków interpunkcyjnych – zna rodzaje znaków interpunkcyjnych i poprawnie ich używa – wyodrębnia głównego bohatera utworu – opisuje przedmiot 	1	I, 1: 1), 6), 7), 9), 10), 11); II, 1: 1), 2), 4); 2: 9); 4: 1), 2); III, 1: 3), 5); 2: 1)
37.	Szkoła z marzeń – piszemy sprawdzian.	– sprawdzian kontrolny nr 2	<ul style="list-style-type: none"> – czyta cicho ze zrozumieniem – rozumie pojęcia: <i>rym, świat przedstawiony, adaptacja, ekranizacja, główny bohater, narrator</i> – wskazuje kwestie wypowiedziane przez narratora – określa rodzaj i liczbę przymiotnika – zna zasady stosowania znaków interpunkcyjnych – opisuje przedmiot 	1	I, 1: 1), 7), 8), 9), 12); II, 1: 1), 2), 4); 2: 3), 9); 4: 1), 2); III, 1: 3), 5); 2: 1), 3); IV, 1)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
38.	Czy warto było przeczytać książkę Jana Brzechwy <i>Akademia pana Kleksa</i> ?	– Jan Brzechwa , <i>Akademia pana Kleksa</i> ¹ – autor – narrator	– odgaduje tytuły wierszy na podstawie fragmentów tekstów – zapoznaje się z informacjami na temat autora lektury – podaje informacje na temat narratora – odpowiada na pytania dotyczące treści lektury – dzieli się wrażeniami z lektury	1	I, I: 1), 2), 3), 7), 9), 10), 11), 12), 13), 14), 15), 16), 17), 18), 19), 20)
39.	Rozmawiamy o baśniowości świata przedstawionego w <i>Akademii pana Kleksa</i> .	– Jan Brzechwa , <i>Akademia pana Kleksa</i> – baśniowość świata przedstawionego	– opisuje ilustrację przedstawiającą akademię – wyciąga wnioski na temat baśniowego charakteru miejsca wydarzeń – określa czas wydarzeń – podaje przykłady prawdopodobnych i fantastycznych zdarzeń oraz postaci – wypisuje przykłady przedmiotów o niezwykłych właściwościach – wyciąga wnioski i zapisuje notatkę na temat baśniowości świata przedstawionego utworu	1	I, I: 1), 2), 3)
40.	O Ambrozym Kleksie – niezwykłym nauczycielu.	– Jan Brzechwa , <i>Akademia pana Kleksa</i> – opis postaci	– rozwiązuje krzyżówkę – doskonalą umiejętność pracy z tekstem – gromadzi informacje na temat wyglądu pana Kleksa – koloruje sylwetkę pana Kleksa – zapisuje niezwykłe umiejętności pana Kleksa – układa plan opisu – opisuje postać zgodnie z podanym planem	1	I, I: 1), 2), 3), 9), 11), 14), 19), 20); II, I: 1), 2), 4); 4: 1); III, I: 1), 2), 3); 2: 1)
41.	Bierzemy udział w lekcji kleksografii.	– Jan Brzechwa , <i>Akademia pana Kleksa</i> – frazeologizm	– nazywa związki frazeologiczne przedstawione w formie ilustracji – wyjaśnia znaczenia podanych związków frazeologicznych – wskazuje na związek frazeologizmów z poznaną lekturą – zapisuje informacje na temat przebiegu lekcji prowadzonych w szkole pana Kleksa – ogląda fragment filmu – opowiada o przebiegu wydarzeń na podstawie fragmentu filmu – tworzy obrazek z kleksa, nadaje mu tytuł – układa krótką rymowaną do stworzonej ilustracji – prezentuje efekt własnej pracy	1	I, I: 1), 2), 3), 9), 10), 11), 12), 13), 14), 19), 20); 2: 2), 3), 8), 9), 10), 11), 12), 13; II, 2: 4), 5)

¹ Tematy lekcji zostały zaczerpnięte z książki: A. Surdej, B. Surdej, *Lektury dla klas 4–6. Obudowa metodyczna z kartami pracy*; WSiP, Warszawa 2012. Gotowe karty pracy można też znaleźć w nowej publikacji: A. Surdej, B. Surdej, *Zeszyt lekturowy. Język polski*. Szkoła podstawowa, klasa 4; WSiP, Warszawa 2017

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
Polskie znaki					
42.	Czy rozumiesz to, co czytasz? Spotkanie 2. „Pamięć”.	– Roksana Jędrzejewska-Wróbel, <i>Pamięć</i> [podręcznik: s. 102–103] – test nr 2 sprawdzający stopień opanowania umiejętności cichego czytania ze zrozumieniem	– czyta cicho ze zrozumieniem – udziela odpowiedzi na postawione pytania – porównuje odpowiedzi zaznaczone (podane) na sprawdzianie z wzorcowymi rozwiązaniami	1	I, 1: 1), 2), 9), 11), 12), 17); 2: 2), 3), 5); II, 2: 4), 5), 6); IV, 1)
43.	Tworzymy katechizm „Polaka małego”.	– Władysław Bełza, <i>Katechizm polskiego dziecka</i> [podręcznik: s. 84–85] [patrz: scenariusz nr 22]	– rozwiązuje rebus – wyjaśnia znaczenie słowa <i>katechizm</i> – korzysta ze słownika języka polskiego – analizuje zawartość np. katechizmu pierwszokomunijnego – czyta wiersz z podziałem na role – określa adresata wypowiedzi – określa nastrój wiersza i wyrażone uczucia – wyjaśnia sens tytułu wiersza – tworzy <i>Katechizm „małego” Polaka</i> – wyjaśnia zakończenie wiersza i myśl wyrażoną w ostatniej odpowiedzi dziecka – zapisuje zasady, jakimi powinien się obecnie kierować młody Polak – wygłasza wiersz z pamięci	1	I, 1: 1), 4), 5), 6), 12), 14), 15), 17), 20); 2: 3), 4); II, 2: 4), 5); 3: 2), 3); III, 1: 1), 2), 3); 2: 2); IV, 3), 5)
44.	Czego dowiadujemy się o pochodzeniu godła Polski i nazwy pierwszej stolicy?	– Marian Orłóń, <i>O Lechu i białym orle</i> [podręcznik: s. 86–88; materiały dodatkowe: <i>Język polski. Zeszyt lekturowy</i> , kl. 4, s. 58] [patrz: scenariusz nr 23]	– rozwiązuje diagram – podaje przykłady znanych legend o początkach państwa polskiego i panowaniu pierwszych władców – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno (wyraźnie i wyraziście) – opowiada o przebiegu wydarzeń – opowiada o zachowaniu orła wobec piskląt – wyjaśnia legendarne pochodzenie godła Polski i nazwy pierwszej stolicy, tworzy notatkę na ten temat	1	I, 1: 1), 2), 3), 7), 9), 11), 12), 14), 15), 16), 17), 18), 19), 20); 2: 1), 2), 3), 4), 5)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
44.			<ul style="list-style-type: none"> – przypomina inną opowieść o początkach państwa polskiego i panowaniu pierwszych władców – prezentuje efekt samodzielnej pracy – zapoznaje się z informacjami o Szlaku Piastowskim – opowiada treść wybranej legendy 		
45.	Kraina języka. Odmiana przez przypadki.	<ul style="list-style-type: none"> – rzeczownik – przymiotnik – liczba pojedyncza i mnoga – związek rzeczownika z przymiotnikiem – odmiana rzeczownika i przymiotnika przez przypadki <p>[podręcznik: s. 89–93; zeszyt ćwiczeń: s. 94–97]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – uzupełnia zdania przymiotnikiem <i>wielki</i> w odpowiedniej formie – wskazuje na związek przymiotnika z rzeczownikiem – łączy w pary rzeczowniki z przymiotnikami – układa zdania z podanymi wyrażeniami – pyta o rzeczowniki – zna nazwy przypadków i pytania do nich – zadaje pytania, na które odpowiadają wyróżnione wyrazy – uzupełnia zdania odpowiednimi formami wyrażenia <i>dziki lew</i> w liczbie pojedynczej i mnogiej – odpowiada na pytania, stosując poprawne formy wyrażenia <i>dobry przyjaciel</i> – uzupełnia tekst właściwymi formami wyrazu <i>list</i> – tworzy poprawne formy rzeczowników i określających je przymiotników – uzupełnia tytuły utworów rzeczownikami w odpowiedniej formie – pyta o rzeczowniki – tworzy podaną formę rzeczowników i przymiotników 	2	II, I: 1), 2), 4), 6)
46.	Do jakich regionów Polski, historycznych miejsc i zabytków nawiązują słowa poznanej pieśni?	<ul style="list-style-type: none"> – <i>Jak długo w sercach naszych</i> – zwrotka (strofa) – refren <p>[podręcznik: s. 94–95; materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne</i>: Teoria literatury. Wiersz]</p> <p>[patrz: scenariusz nr 24]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje i nazywa polskie symbole narodowe – wyjaśnia na podstawie zdjęć, jak zmieniło się godło w ciągu wieków – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela lub dostępnego nagrania pieśni – czyta głośno (wyrażnie i wyraziście) – rozumie pojęcia: <i>zwrotka</i>, <i>refren</i> – wyodrębnia w utworze zwrotki i refren – omawia odwołania do historycznych miejsc zawarte w tekście – podaje informacje o osobie mówiącej – określa sytuację, w jakiej wypowiada się osoba mówiąca – nazywa uczucia wyrażone przez osobę mówiącą – wyszukuje rzeczowniki z określeniami – wykonuje i prezentuje ilustrację do tekstu 	1	I, I: 1), 3), 4), 6), 9), 14), 15), 17), 18), 20); 2: 2), 3), 11), 12); II, 2: 4); 3: 2), 3); III, I: 1), 2), 3)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
47.	Zakręty ortografii. O pisowni przymiotników złożonych.	<ul style="list-style-type: none"> – przymiotniki złożone – pisownia przymiotników złożonych [podręcznik: s. 96–97, zeszyt ćwiczeń: s. 185–186; materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne: Zasady pisowni. Zasady polskiej ortografii – cz. II</i>] [patrz: scenariusz nr 25]	<ul style="list-style-type: none"> – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno (wyraźnie i wyraziście) – opowiada o sytuacji przedstawionej w wierszu – omawia różnicę w pisowni przymiotników złożonych – wyszukuje w tekście przymiotniki złożone – nazywa kolory w sposób opisowy – nazywa kolory, używając przymiotników złożonych – dopisuje przymiotniki złożone do podanych rzeczowników – koloruje kółka / kwadraty zgodnie z podpisami – zna i stosuje w praktyce zasady dotyczące pisowni przymiotników złożonych 	1	I, 1: 1), 2), 6); II, 4: 1)
48.	Jestem Polakiem. Znam swój hymn narodowy.	<ul style="list-style-type: none"> – Józef Wybicki, <i>Mazurek Dąbrowskiego</i> – hymn [podręcznik: s. 98–101; zeszyt ćwiczeń: s. 50; materiały dodatkowe: <i>Język polski. Zeszyt lekturowy</i> , kl. 4, s. 70; <i>Język polski. Plansze interaktywne: Teoria literatury. Rodzaje i gatunki literackie</i>] [patrz: scenariusz nr 26]	<ul style="list-style-type: none"> – podaje informacje na temat hymnu – czyta głośno (wyraźnie i wyraziście) – wyjaśnia okoliczności powstania hymnu – omawia fakty historyczne wiążące się z treścią hymnu – ustala, w czyim imieniu wypowiada się osoba mówiąca – określa znaczenie hymnu dla współczesnego Polaka – rozumie pojęcie <i>hymn</i> – rozróżnia rodzaje hymnów – wskazuje określenia pasujące do hymnu jako utworu literackiego i muzycznego – podaje zasady, o jakich należy pamiętać podczas śpiewania hymnu – śpiewa hymn – wykonuje wizytówkę: <i>Oto Polska – moja Ojczyzna</i> – zna na pamięć tekst hymnu – porównuje tekst <i>Pieśni Legionów Polskich we Włoszech</i> ze współczesnym tekstem hymnu – uzupełnia zdania informacjami na temat hymnu – rozróżnia znaczenia wyrazu <i>mazurek</i> 	1	I, 1: 1), 3), 4), 5), 6), 9), 12), 14), 15), 17), 18), 19), 20); 2: 2), 3); II, 2: 4), 6); 3: 1), 2); III, 1: 1), 2), 3); 2: 2)
49.	Z jakim świętem narodowym ma związek poznane opowiadanie?	<ul style="list-style-type: none"> – Roksana Jędrzejewska-Wróbel, <i>Pamięć</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – zapoznaje się z informacjami na temat II wojny światowej – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno (wyraźnie i wyraziście) – wskazuje na związek opowiadania ze Świętem Niepodległości – opowiada o wydarzeniach, jakie towarzyszą obchodom Święta Niepodległości w różnych miastach Polski 	1	I, 1: 1), 2), 3), 5), 7), 8), 9), 10), 11), 12), 14), 15), 17), 18), 19), 20); 2: 2), 3), 4), 5); II, 4: 1), 2); III, 1: 1), 2), 3), 4); 2: 3)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
49.		[podręcznik: s. 102–104] [patrz: scenariusz nr 27]	<ul style="list-style-type: none"> – określa tematykę tekstu – określa elementy świata przedstawionego – określa stosunek bohaterki do mogiły nieznanego żołnierza przed spotkaniem ze staruszkiem i po rozmowie z nim – cytuje odpowiednie fragmenty tekstu – wyjaśnia sens przytoczonych słów – formułuje wypowiedź w imieniu bohaterki – wypowiada się na podany temat 		
50.	Co jest tematem wiersza Jerzego Ficowskiego, <i>O ptakach i ojczyźnie</i> ?	– Jerzy Ficowski, <i>O ptakach i ojczyźnie</i> [podręcznik: s. 105–106] [patrz: scenariusz nr 28]	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia znaczenie słowa <i>ojczyzna</i> – korzysta ze słownika języka polskiego – odczytuje sentencję zapisaną w postaci szyfrogramu – wyjaśnia sens podanej sentencji – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno (wyraźnie i wyraziście) – określa tematykę wiersza – odpowiada na pytania dotyczące tekstu wiersza – porządkuje zasady, których powinno się przestrzegać, jeśli ma się na uwadze dobro ojczyzny – prezentuje efekt samodzielnej pracy – wymyśla hasło, które będzie reklamowało Polskę 	1	I, 1: 1), 4), 5), 6), 9), 12), 14), 15), 17), 20); 2: 2), 3); II, 2: 1), 4), 6); 3: 1), 2), 3); III, 1: 1), 2), 3); IV, 3), 5)
51.	Kraina języka. Co powinniśmy wiedzieć o czasowniku?	– czasownik – znaczenie czasownika [podręcznik: s. 107–108, zeszyt ćwiczeń: s. 98–99, 102; materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne: Nauka o języku, cz. I. Czasownik</i>] [patrz: scenariusz nr 29]	<ul style="list-style-type: none"> – bierze udział w scenie dramowej – uzupełnia diagram odpowiednimi czasownikami – rozumie znaczenie czasownika – pyta właściwie o czasowniki – odróżnia czasowniki oznaczające czynności od czasowników oznaczających stany – wyznacza drogę, wskazując czasowniki oznaczające stany – tworzy czasowniki od podanych rzeczowników – wypisuje z tekstu czasowniki – uzupełnia tekst czasownikami bliskoznacznymi – korzysta ze słownika wyrazów bliskoznaczących – wskazuje czasowniki ukryte wśród rzeczowników – tworzy czasowniki przez dodanie spółgłosek 	1	I, 2: 12); II, 1: 1), 2), 3), 4), 6); IV, 5)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
52.	Kraina języka. O nieosobowych formach czasownika.	<ul style="list-style-type: none"> – czasownik – osobowe i nieosobowe formy czasownika – bezokolicznik – odmiana czasownika przez osoby i liczby <p>[podręcznik: s. 108–110; zeszyt ćwiczeń: s. 100–103; materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne</i>: Nauka o języku, cz. I. Czasownik]</p> <p>[patrz: scenariusz nr 30]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – odróżnia czasowniki od innych części mowy – wypisuje z tekstu czasowniki w dwóch grupach: wskazujące na wykonawców czynności, niewskazujące na wykonawców czynności – zapoznaje się z informacjami na temat osobowych i nieosobowych form czasownika – poprawia błędy w podanych zdaniach – odmienia czasowniki przez osoby – wskazuje wykonawców czynności w podanych wypowiedziach / tekstach – zmienia formy liczby mnogiej czasowników na formy liczby pojedynczej – tworzy opowiadanie, zmieniając formy czasowników – określa osobę i liczbę wyróżnionych czasowników – wskazuje czasowniki w liczbie mnogiej – uzupełnia tekst czasownikami w odpowiedniej formie – odróżnia osobowe formy czasowników od bezokoliczników – wypisuje ze słownika ortograficznego przykładowe bezokoliczniki – uzupełnia podane powiedzenia bezokolicznikami – koloruje dymki, w których występują bezokoliczniki – wskazuje bezokoliczniki, w których kryją się inne bezokoliczniki – łączy bezokoliczniki z formami osobowymi tych samych czasowników – zamienia osobowe formy czasowników na formy zakończone na <i>-no</i>, <i>-to</i> – układa zdania z nieosobowymi formami czasowników zakończonymi na <i>-no</i>, <i>-to</i> – przekształca formy czasowników zakończone na <i>-no</i>, <i>-to</i> na osobowe formy czasowników – koloruje właściwie pola z różnymi formami czasowników 	1	II, I: 1), 2), 3), 4), 6)
53.	Obraz zachodu słońca nie pędzłem, lecz piórem malowany.	<ul style="list-style-type: none"> – Adam Mickiewicz, <i>Pan Tadeusz</i> (fragment) – opis – porównanie literackie 	<ul style="list-style-type: none"> – wypowiada się na temat zachodów słońca – ogląda materiał ilustracyjny przedstawiający zachody słońca – notuje spostrzeżenia na temat poczynionych obserwacji – ogląda fragment filmu – prezentuje zredagowany opis zachodu słońca – wyjaśnia znaczenia podanych wyrazów – korzysta ze słownika języka polskiego – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno (wyraźnie i wyraziście) 	1	I, I: 1), 2), 4), 6), 9), 10), 12), 14), 15), 17), 18), 20); 2: 3), 8), 9), 10), 12), 13); II, 2: 4); 3: 1), 2), 3); III, 1: 1), 3); 2: 1); IV, 5), 6)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
53.		[podręcznik: s. 111, 113; zeszyt ćwiczeń: s. 47–48; materiały dodatkowe: <i>Język polski. Zeszyt lekturowy</i> , kl. 4, s. 110; <i>Język polski. Ćwiczenia redakcyjne</i> , cz. 1, s. 37; <i>Język polski. Plansze interaktywne</i> : Teoria literatury. Środki stylistyczne] [patrz: scenariusz nr 31]	<ul style="list-style-type: none"> – określa tematykę, nastrój i charakter wiersza – nadaje tytuł fragmentowi tekstu – rozumie pojęcie <i>porównanie literackie</i> – wypisuje z tekstu czasowniki ilustrujące poszczególne etapy zachodu słońca, przymiotniki wraz z określającymi rzeczownikami oraz porównania – omawia różnice między poetyckim a niepoetyckim opisem – dopisuje dalszy ciąg porównań – zapisuje porównania, którymi posługuje się na co dzień – wyjaśnia znaczenia podanych zwrotów – wyszukuje porównania we fragmencie wiersza – tworzy cykl ilustracji do tekstu 		
54.	Jakie chmury utrwalił poeta w swoim wierszu?	– Adam Mickiewicz, <i>Pan Tadeusz</i> (fragment) [podręcznik: s. 112–113; materiały dodatkowe: <i>Język polski. Zeszyt lekturowy</i> , kl. 4, s. 104] [patrz: scenariusz nr 32]	<ul style="list-style-type: none"> – wypowiada się na temat wielkości, barwy, kształtu i ruchu chmur w różnych porach roku – ogląda dostępny materiał ilustracyjny – czyta głośno – określa tematykę wiersza – tytułuje tekst – wyjaśnia znaczenia niezrozumiałych wyrazów – korzysta ze słownika języka polskiego – wyodrębnia poszczególne obrazy poetyckie – wypisuje porównania dotyczące poszczególnych obrazów – omawia cechy opisu poetyckiego – ilustruje wybrany obraz poetycki / porównanie 	1	I, 1: 1), 4), 5), 6), 9), 12), 14), 15), 17); 2: 3), 8); II, 1: 1); 3: 1), 2); IV, 5), 6)
55.	Opisujemy krajobraz.	– opis krajobrazu [podręcznik: s. 114–116; zeszyt ćwiczeń: s. 17–19; materiały dodatkowe: <i>Język polski. Ćwiczenia redakcyjne</i> , cz. 1, s. 37]	<ul style="list-style-type: none"> – koloruje pola z przymiotnikami opisującymi – oznacza w podanym opisie: wstęp, rozwinięcie i zakończenie – rysuje na schemacie elementy krajobrazu wymienione w opisie – zaznacza w podanym opisie przymiotniki opisujące i oceniające oraz zwroty przybliżające wygląd elementów krajobrazu i wyrazy określające stosunki przestrzenne – przeredagowuje opis tak, by opisywał ten sam widok podczas innej pory roku – ogląda krajobrazy przedstawione na zdjęciach – opisuje krajobraz na podstawie fotografii – opisuje krajobraz widoczny z okna we własnym domu 	1	I, 2: 8); II, 1: 1), 6); 4: 1); III, 1: 1), 2), 3), 4), 5); 2: 1), 9)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
56.	Polskie znaki – przygotowanie do sprawdzianu.	– treści zawarte w 3. rozdziale podręcznika	<ul style="list-style-type: none"> – rozumie pojęcia: <i>hymn, porównanie, refren, zwrotka</i> – zna nazwy przypadków z pytaniami – odmienia rzeczownik z przymiotnikiem przez przypadki w liczbie pojedynczej i mnogiej – rozpoznaje czasownik jako odmienną część mowy – rozróżnia formę osobową czasownika od niesobowej – tworzy osobowe formy czasownika od podanych form niesobowych – wskazuje porównania w tekście – uzupełnia zdania poetyckimi określeniami – omawia schemat opisu krajobrazu – opisuje krajobraz 	1	I, 1: 4); 2: 8); II, 1: 1), 2), 3), 4), 6); 2: 9); 4: 1), 2); III, 1: 3), 4), 5); 2: 1), 9)
57.	Polskie znaki – piszemy sprawdzian.	– sprawdzian kontrolny nr 3	<ul style="list-style-type: none"> – czyta cicho ze zrozumieniem – rozumie pojęcia: <i>hymn, porównanie, refren, zwrotka</i> – zna nazwy przypadków z pytaniami – odmienia rzeczownik z przymiotnikiem przez przypadki w liczbie pojedynczej i mnogiej – rozpoznaje czasownik – rozróżnia formę osobową czasownika od niesobowej – uzupełnia zdania przymiotnikami – wskazuje porównania – opisuje krajobraz 	1	I, 1: 1), 4), 6), 9); 2: 2); II, 1: 1), 2), 3), 4), 6); 2: 9); 4: 1), 2); III, 1: 3), 5); 2: 1), 7), 9); IV, 1)
58.	Które z poznanych opowiadań o przygodach Mikołajka było najzabawniejsze i dlaczego?	<ul style="list-style-type: none"> – René Goscinny, Jean-Jacques Sempé, <i>Mikołajek</i>² (wybór opowiadań z tomu <i>Mikołajek: Najmilsza pamiątka, Reks, Dżdżo, Palę cygaro, Świetnieśmy się bawili, Uciekam z domu</i>) – autor – biogram – opowiadanie – tytuł 	<ul style="list-style-type: none"> – rozwiązuje rebus – zapoznaje się z informacjami na temat autora – zapisuje tytuły zbiorów opowiadań o przygodach Mikołajka – odpowiada na pytania dotyczące treści opowiadań – opowiada najzabawniejsze fragmenty wybranego opowiadania – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – pisze list, w którym zachęca do przeczytania wybranych opowiadań z książki <i>Mikołajek</i> 	1	I, 1: 1), 2), 3), 5), 7), 9), 11), 12), 14), 16), 19), 20); 2: 3); 4: 1); III, 2: 1)

² Tematy lekcji zostały zaczerpnięte z książki: A. Surdej, B. Surdej, *Lektury dla klas 4–6. Obudowa metodyczna z kartami pracy*; WSiP, Warszawa 2012. Gotowe karty pracy można też znaleźć w nowej publikacji: A. Surdej, B. Surdej, *Zeszyt lekturowy. Język polski. Szkoła podstawowa, klasa 4*; WSiP, Warszawa 2017

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
59.	Rozmawiamy o świecie przedstawionym poznanych opowiadań z tomu <i>Mikołajek</i> .	<ul style="list-style-type: none"> – René Goscinnny, Jean-Jacques Sempé, <i>Mikołajek</i> (wybór opowiadań z tomu <i>Mikołajek: Najmilsza pamiątka, Reks, Dżdżo, Palę cygaro, Świetnieśmy się bawili, Uciekam z domu</i>) – elementy świata przedstawionego – czas wydarzeń – miejsce wydarzeń – bohater – plan wydarzeń 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia elementy świata przedstawionego utworu – określa czas i miejsce wydarzeń – wymienia bohaterów – redaguje plan wydarzeń 	1	I, 1: 1), 2), 3), 5), 7), 9), 10), 11), 12), 14), 16), 17), 18), 19), 20); 2: 2), 3), 4), 5); II, 4: 1), 2); III, 1: 1), 3); 2: 3)
60.	Jaki powinien być stosunek ludzi do psów? Nasze rozważania zainspirowane opowiadaniem <i>Reks</i> .	<ul style="list-style-type: none"> – René Goscinnny, Jean-Jacques Sempé, <i>Reks</i> – bohater – wartości 	<ul style="list-style-type: none"> – opowiada o ulubionym zwierzęciu – przypomina treść opowiadania <i>Reks</i> – wypowiada się na temat stosunku bohaterów opowiadania do Reksa – analizuje w formie metaplanu stosunek ludzi do psów – formułuje wnioski na podstawie przeprowadzonych rozważań – przedstawia propozycje niesienia pomocy walącym się zwierzętom – redaguje zbiór wskazówek dla osoby, która chce zaopiekować się zwierzęciem ze schroniska 	1	I, 1: 1), 2), 3), 5), 7), 9), 11), 12), 14), 15), 16), 17), 19), 20); II, 3: 1), 2), 3); 4: 1), 2); III, 1: 1), 2), 3), 4), 6); 2: 3), 4)
61.	Wagarować czy nie wagarować? Rozmawiamy o skutkach naszych decyzji.	<ul style="list-style-type: none"> – René Goscinnny, Jean-Jacques Sempé, <i>Świetnieśmy się bawili</i> – synonim – bohater – wartości 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia znaczenia podanych wyrazów – korzysta ze słownika wyrazów bliskoznacznych – opowiada o przebiegu wydarzeń – nazywa uczucia bohaterów – rozważa podane zagadnienie w formie drzewka decyzyjnego – prezentuje efekt pracy grupy – formułuje wnioski na podstawie przeprowadzonych rozważań – redaguje zbiór wskazówek dla osoby, która ma problemy z nauką 	1	I, 1: 1), 2), 3), 5), 7), 9), 11), 12), 14), 15), 16), 17), 19), 20); 2: 2), 3), 4), 5); II, 2: 4), 8); 3: 1), 2), 3); 4: 1), 2); III, 1: 1), 2), 3), 4), 6); 2: 1), 4), 9); IV, 5), 6)
62.	Czy ucieczka z domu to dobry sposób na rozwiązanie problemów? Nasze rozważania zainspirowane opowiadaniem <i>Uciekam z domu</i> .	<ul style="list-style-type: none"> – René Goscinnny, Jean-Jacques Sempé, <i>Uciekam z domu</i> – bohater – plan wydarzeń – wartości 	<ul style="list-style-type: none"> – rozwiązuje diagram – opowiada o przebiegu wydarzeń – nazywa uczucia bohaterów – porządkuje etapy ucieczki bohatera – rozważa podane zagadnienie w formie analizy SWOT – prezentuje efekt pracy grupy – formułuje wnioski na podstawie przeprowadzonych rozważań – formułuje wypowiedź w imieniu bohatera – przeprasza 	1	I, 1: 1), 2), 3), 5), 7), 9), 12), 14), 15), 16), 17), 19), 20); 2: 2), 3), 4), 5), 6); II, 2: 7); 3: 1), 2), 3), 6); III, 1: 1), 2), 3), 4), 6); 2: 1), 4)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
63.	Jak jest zbudowane opowiadanie pt. <i>Palę cygaro?</i>	<ul style="list-style-type: none"> – René Goscinny, Jean-Jacques Sempé, <i>Palę cygaro</i> – opowiadanie – budowa opowiadania – punkt kulminacyjny – puenta – narrator – narracja 	<ul style="list-style-type: none"> – rozwiązuje krzyżówkę – omawia budowę opowiadania: wstęp, przebieg wydarzeń, zwrot akcji, rozwiązanie akcji, puenta – porównuje budowę poznanych opowiadań – wskazuje narratora – określa typ narracji – formułuje wypowiedź zgodnie z podaną intencją – zniechęca do palenia papierosów 	1	I, 1: 1), 2), 3), 5), 7), 9), 10), 11), 12), 14), 15), 16), 17), 19), 20); 2: 3), 4); II, 2: 7); 3: 1), 2), 3); III, 1: 1), 2), 3), 4), 6)
Świat fantazji					
64.	Czy rozumiesz to, co czytasz? Spotkanie 3. „Słowik”	<ul style="list-style-type: none"> – Hans Christian Andersen, <i>Słowik</i> [podręcznik: s. 146–155] – test nr 3 sprawdzający stopień opanowania umiejętności cichego czytania ze zrozumieniem 	<ul style="list-style-type: none"> – czyta cicho ze zrozumieniem – udziela odpowiedzi na postawione pytania – porównuje odpowiedzi zaznaczone (podane) na sprawdzianie z wzorcowymi rozwiązaniami 	1	I, 1: 1), 9), 11), 12), 17); 2: 2), 3), 5); II, 2: 4), 6); IV, 1)
65.	Oto moja „brama” do świata wyobraźni.	<ul style="list-style-type: none"> – Adam Asnyk, <i>Baśń tęczowa</i> [podręcznik: s. 122–123] [patrz: scenariusz nr 33] 	<ul style="list-style-type: none"> – nazywa związki wyrazowe na podstawie ilustracji – wyjaśnia znaczenia nazwanych związków wyrazowych – korzysta ze słownika języka polskiego – wypowiada się na temat znaczenia wyobraźni w życiu człowieka – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno (wyraźnie i wyraziście) – podaje informacje na temat osoby mówiącej – opowiada o sytuacji przedstawionej w wierszu – wyszukuje i odczytuje poetyckie określenia, którymi poeta nazywa baśń – wyjaśnia znaczenia przenośni zawartych w tekście – przedstawia swój sposób na przenoszenie się w świat wyobraźni – prezentuje efekt samodzielnej pracy – przedstawia swoje wyobrażenie baśniowego świata w dowolnej technice plastycznej 	1	I, 1: 1), 2), 4), 5), 6), 9), 12), 14), 15), 17), 18), 20); 2: 2), 3), 8); II, 2: 4), 5); 3: 2); III, 1: 1), 3); IV, 5), 6)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
66.	Świat prawdopodobny i nieprawdopodobny w opowiadaniu <i>Poza murami gimnazjum</i> .	<ul style="list-style-type: none"> – Clive Staples Lewis, <i>Poza murami gimnazjum</i> (fragm. książki <i>Srebrne krzesło</i>) – plan wydarzeń – świat rzeczywisty – świat wyobrażony (prawdopodobny, nieprawdopodobny) <p>[podręcznik: s. 124–132]</p> <p>[patrz: scenariusz nr 34]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – czyta cicho ze zrozumieniem – porządkuje podany plan wydarzeń – wyjaśnia różnice między światem rzeczywistym a wyobrażonym – podaje cechy świata rzeczywistego i wyobrażonego – nazywa świat, w którym się znajduje – podaje przykłady postaci fantastycznych występujących w książkach – podaje przykłady nieprawdopodobnych zdarzeń w znanych książkach lub filmach – wymienia niezwykle przedmioty, którymi posługują się bohaterowie utworów fantastycznych – wskazuje prawdopodobne i nieprawdopodobne postaci oraz zdarzenia w przytoczonym fragmencie – maluje widok Tamtego Miejsca rozciągający się za murem szkoły – wymyśla niezwykłą przygodę, którą bohaterowie mogli przeżyć w Tamtym Miejscu 	1	I, 1: 1), 2), 3), 5), 7), 9), 11), 12), 14), 15), 17), 18), 19), 20); 2: 3), 8); 4: 1); III, 1: 1); 2: 7)
67.	Jakie pouczenie wynika z <i>Bajki o rybaku i rybce</i> ?	<ul style="list-style-type: none"> – Aleksander Puszkina, <i>Bajka o rybaku i rybce</i> – baśń <p>[podręcznik: s. 133–141; materiały dodatkowe: <i>Język polski. Zeszyt lekturowy</i>, kl. 4, s. 115]</p> <p>[patrz: scenariusz nr 35]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – nazywa związki frazeologiczne przedstawione w formie ilustracji – wyjaśnia znaczenia podanych związków frazeologicznych – korzysta ze słownika języka polskiego – rozwiązuje szyfrogram – zapoznaje się z informacjami na temat różnych wersji baśni – porządkuje plan wydarzeń – opowiada o przebiegu wydarzeń – nazywa cechy charakteru bohaterów, biorąc pod uwagę ich kontrastowe zestawienie – wylicza cechy baśni – uzasadnia, że tekst jest baśnią – wypowiada się na temat pouczenia wynikającego z treści baśni – formułuje kilkudzaniową wypowiedź z uzasadnieniem na podany temat 	2	I, 1: 1), 2), 3), 5), 6), 7), 9), 11), 12), 14), 15), 17), 19), 20); 2: 2), 3), 4), 5); II, 2: 4), 5), 6), 7); 3: 2); III, 1: 1), 2), 3); IV, 5), 6)
68.	Kraina języka. Formy czasów.	<ul style="list-style-type: none"> – czasownik – formy czasów – czas teraźniejszy, przeszły i przyszły – rodzaj czasownika: męski, żeński, nijaki, męskoosobowy, niemęskoosobowy 	<ul style="list-style-type: none"> – opowiada o klasowej podróży, używając różnych form czasów – układa zdania, stosując różne formy czasów – rozróżnia czas teraźniejszy, przeszły i przyszły – porządkuje zdania, biorąc pod uwagę formy rodzajów czasowników tam zastosowanych – tworzy formy rodzajów w czasie przeszłym 	2	II, 1: 1), 2), 3), 4), 6)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
68.		[podręcznik: s. 142–145; zeszyt ćwiczeń: s. 103–111]	<ul style="list-style-type: none"> – zmienia formy czasowników w czasie przyszłym, aby wskazywały na rodzaj – określa na podstawie form czasowników wykonawców czynności – nazywa na podstawie czasowników wykonawców czynności – od podanych bezokoliczników tworzy takie formy czasu przeszłego, aby pasowały do wyrazów <i>oni</i> i <i>one</i> – uzupełnia wypowiedzi w lukach formami czasu teraźniejszego – uzupełnia schemat odmiany czasownika w czasie teraźniejszym odpowiednimi formami – podkreśla i porządkuje czasowniki w czasie teraźniejszym / przeszłym – redaguje opis, używając form czasu teraźniejszego – dopisuje brakujące końcówki czasowników w czasie teraźniejszym – wytycza trasę, na której pojawiają się kolejno czasowniki z końcówkami: <i>-ę</i>, <i>-e</i>, <i>-em</i> – wpisuje do diagramu czasowniki w czasie teraźniejszym – wykreśla w diagramie czasowniki w czasie przeszłym – określa osobę i liczbę podanych czasowników – przekształca plan zajęć, zmieniając formy bezokoliczników na formy czasu przeszłego w odpowiednim rodzaju – uzupełnia zdania / tekst właściwą formą czasowników w rodzaju męskoosobowym / niemęskoosobowym – wskazuje wiadomość, którą zostawił syn / zostawiła córka – łączy ze sobą punkty przy czasownikach w czasie przyszłym – poprawia błędnie użyte formy czasów – porządkuje czasowniki, biorąc pod uwagę formy czasów – pisze o swoich planach na następny dzień, używając form czasu przyszłego – układa zdania na temat świata, używając różnych form czasów 		
69.	Który słowik był cenniejszy i dlaczego?	– Hans Christian Andersen, <i>Słowik</i> [podręcznik: s. 146–156] [patrz: scenariusz nr 36]	<ul style="list-style-type: none"> – rozwiązuje łamigłówkę – słucha nagrania ze śpiewem słowika – ogląda zdjęcia przedstawiające słowika – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – określa miejsce i czas wydarzeń – wymienia bohaterów – redaguje plan wydarzeń – opowiada o przebiegu wydarzeń 	2	I, I: 1), 2), 3), 5), 7), 9), 11), 12), 14), 15), 17), 19), 20); 2: 3), 5); III, I: 1), 2), 3); 2: 5)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
69.			<ul style="list-style-type: none"> – cytuje i omawia fragmenty baśni opisujące prawdziwego i sztucznego słowika – nazywa cechy prawdziwego słowika na podstawie baśni – ocenia postępowanie cesarza – odpowiada pisemnie na pytanie postawione w temacie lekcji – uzasadnia, że utwór jest baśnią – wyjaśnia, czym utwór różni się od klasycznej baśni 		
70.	O co chciałbym zapytać Hansa Christiana Andersena – autora znanych baśni?	– Joanna Kulmowa, <i>List do Andersena</i> [podręcznik: s. 157] [patrz: scenariusz nr 37]	<ul style="list-style-type: none"> – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – określa formę wiersza – nazywa odbiorcę listu – określa cel podziękowań zawartych w liście – podaje tytuły baśni, do których poetka nawiązuje w wierszu – ogląda dostępne zbiory baśni Andersena – opowiada o swoich doświadczeniach czytelniczych związanych z twórczością Andersena – bierze udział w przygotowaniu i prezentacji ćwiczenia dramowego: konferencji prasowej z Andersenem – zapoznaje się z informacjami na temat Andersena – korzysta z dostępnych źródeł informacji – wyjaśnia znaczenie zakończenia wiersza – recytuje wiersz z pamięci 	2	I, 1: 1), 2), 4), 5), 6), 14), 15), 17), 18), 20); 2: 2), 3), 4), 12); II, 3: 1), 2), 3), 4); III, 1: 1), 2); 2: 2); IV, 2), 3), 7)
71.	Zakręty ortografii. Pisownia wyrazów z rz i ż.	– Agnieszka Frączek, <i>Malarz i... dwo-rzec?, Kapryśna waga</i> – rz wymienne i niewymienne – rz po spółgłoskach – rz w zakończeniach: -arz, -erz – zakończenie -szy w niektórych formach przymiotnika – ż wymienne i niewymienne [podręcznik: s. 158–160; zeszyt ćwiczeń: s. 159–170]	<ul style="list-style-type: none"> – czyta głośno (wyrażnie i wyraziście) – wskazuje w tekście wiersza wyrazy z rz oraz wyrazy, które uzasadniają ich pisownię – wymyśla i zapisuje wyrazy z rz po spółgłoskach – układa zdania lub krzyżówkę z wyjątkami dotyczącymi pisowni wyrazów z rz po spółgłoskach – układa tekst / zdania z podanymi wyrazami – uzasadnia pisownię podanych wyrazów z ż wymianą na inną spółgłoskę – odgaduje wyrazy z ż niewymiennym na podstawie podanych znaczeń – tworzy formy liczby mnogiej podanych rzeczowników – dopisuje rzeczowniki rodzaju żeńskiego do podanych rzeczowników rodzaju męskiego 	2	II, 4: 1); IV, 5)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
71.			<ul style="list-style-type: none"> – dopisuje takie formy rzeczowników lub wyrazy pokrewne, w których <i>rz</i> wymienia się na <i>r</i> – rozwiązuje krzyżówkę, wpisując wyrazy kończące się częstką <i>-arz</i> lub <i>-erz</i> – podpisuje obrazki wyrazami, w których występuje <i>rz</i> po spółgłoskach – dopasowuje dymki do właściwych osób – wskazuje ścieżkę z wyrazami z <i>rz</i> niewymiennym – uzupełnia rymowanek wyrazów z <i>rz</i> i <i>ż</i> niewymiennym – z przemieszanych sylab układa nazwy zwierząt z <i>ż</i> – rozwiązuje „zwierzęce” rebusy z <i>ż</i> – odczytuje wyrazy z częstką <i>żar</i>, wykorzystując rozsypane sylaby – odczytuje wyrazy rozpoczynające się na <i>dż</i> – czyta głośno podane wyrazy, zwracając uwagę na odmienną wymowę <i>drz</i> i <i>dż</i> – wpisuje do diagramu imiona z <i>ż</i> w taki sposób, aby otrzymać podane rozwiązanie – uzupełnia luki w wyrazach, wpisując <i>ż</i>, <i>rz</i> lub <i>sz</i> – wskazuje w wierszu wyraz pokrewny, który wyjaśnia pisownię <i>ż</i> w wyrazach <i>ostrzyżony</i> i <i>ostrzyż</i> – uzupełnia wizytówki, wpisując <i>ż</i>, <i>rz</i> lub <i>sz</i> – odgaduje wyrazy z <i>rz</i>, <i>ż</i> lub <i>sz</i> i wpisuje je w kratki diagramu – układa diagram z wyrazami z <i>rz</i> i <i>ż</i> – zna i stosuje w praktyce zasady dotyczące pisowni wyrazów z <i>rz</i> i <i>ż</i> 		
72.	Odgrywamy scenki pantomimiczne na podstawie wiersza.	– Małgorzata Strzałkowska, <i>Miasteczko</i> – zdrobnienie [podręcznik: s. 161; zeszyt ćwiczeń: s. 48–49] [patrz: scenariusz nr 38]	<ul style="list-style-type: none"> – czyta informacje o zdrobnieniu – dopisuje zdrobnienia do podanych wyrazów – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno (wyrażnie i wyraziście) – porównuje treść wiersza z treścią klasycznej baśni w celu wyciągnięcia wniosków – wyszukuje zdrobnienia w wierszu <i>Miasteczko</i> i wyjaśnia ich funkcję – omawia charakter utworu – przygotowuje scenkę pantomimiczną na podstawie wiersza i bierze udział w jej prezentacji – wypisuje z wiersza wyrazy z <i>ó</i> i <i>rz</i> wymiennym oraz z <i>ó</i> i <i>rz</i> niewymiennym 	1	I, 1: 1), 2), 3), 4), 6), 9), 10), 12), 14), 15), 17), 18); 2: 3), 12); II, 2: 4); 3: 4); 4: 1)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
73.	Określamy cechy komiksu na podstawie poznanego utworu.	– Janusz Christa, <i>Kajko i Kokosz. Szkoła latania</i> – komiks [podręcznik: s. 162–163, 166; materiały dodatkowe: <i>Język polski. Zeszyt lekturowy</i> , kl. 4, s. 121] [patrz: scenariusz nr 39]	– rozwiązuje rebus – czyta informacje na temat cech komiksu – podaje wyróżniki komiksu – czyta komiks – wymienia bohaterów – określa czas i miejsce wydarzeń – opowiada o przygodach bohaterów – uzasadnia, że treść opowieści nie jest realistyczna – nazywa rodzaj utworu – określa funkcję tekstu – tworzy fragment komiksu	1	I, 1: 1), 2), 7), 9), 11), 12), 14), 16); 2: 3), 7), 8); II, 3: 1), 2)
74.	Co spotkało bohaterów poznanego komiksu?	– Tomasz Lew Leśniak, Rafał Skarżycki, <i>Tymek i Mistrz. Król kłopotów</i> – komiks [podręcznik: s. 164–166; zeszyt ćwiczeń: s. 71–72]	– rozpoznaje w tekście komiks – podaje wyróżniki komiksu – czyta komiks – wymienia bohaterów – określa czas i miejsce wydarzeń – opowiada o przygodach bohaterów – określa źródło komizmu – dorysowuje dymki oddające odpowiednie dźwięki – wpisuje w dymki wypowiedzi bohaterów – rysuje scenkę komiksową, wymyśla dialog między postaciami	1	I, 1: 1), 2), 7), 9), 11), 12), 14), 16); 2: 3), 7), 8); II, 3: 1), 2)
75.	Kraina języka. Przysłówek.	– przysłówek – związek przysłówka z czasownikiem [podręcznik: s. 167–168; zeszyt ćwiczeń: s. 112–115]	– rozpoznaje przysłówek jako nieodmienną część mowy pełniącą funkcję określenia czasownika, odpowiadającą na pytania: <i>jak? gdzie? kiedy?</i> – wskazuje w tekście / związkach wyrazowych / wśród podanych wyrazów przysłówki – wymyśla przysłówki odpowiadające na podane pytania – tworzy przysłówki od podanych przymiotników – układa wypowiedź na podany temat, używając przysłówek – odróżnia przysłówki, które mają znaczenie pozytywne, od przysłówek o znaczeniu negatywnym – oddziela przysłówki określające sposób od przysłówek określających czas i miejsce – koloruje wyrazy odpowiadające na pytanie <i>jak?</i>	1	II, 1: 1), 2), 3), 6), 7); 2: 6), 8); III, 2: 9)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
75.			<ul style="list-style-type: none"> – podkreśla przysłówki w wypowiedziach – odróżnia przysłówki oceniające dodatnio od przysłówków oceniających ujemnie – dobiera odpowiednie przysłówki oceniające pozytywnie lub negatywnie – wpisuje przysłówki utworzone od przymiotników określających barwy – zastępuje podane pary przysłówków bliskoznacznych jednym, którego używa się najczęściej – dopisuje pasujące przysłówki do podanych czasowników 		
76.	W kręgu teatru.	<ul style="list-style-type: none"> – teatr – pojęcia związane z teatrem <p>[zeszyt ćwiczeń: s. 64–71]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – pisze relację ze szkolnej wycieczki, wykorzystując podane przysłówki – łączy informacje o czynnościach z odpowiednimi nazwami zawodów – rozwiązuje diagram zawierający pojęcia związane z teatrem – rozwiązuje teatralne rebusy – dopasowuje synonimy do odpowiednich obrazków – projektuje kostium teatralny dla wybranej postaci – dokonuje charakteryzacji aktora – podaje nazwy przedmiotów, za pomocą których można przedstawić wymienione elementy scenografii – szkicuje projekt wybranej scenografii – uzupełnia zdania dotyczące gry aktorów – podpisuje obrazki przedstawiające różne rodzaje lalek – wyjaśnia, na czym polega teatr cieni – bierze udział w przygotowaniu teatru przedmiotów ze szkolnych przyborów – porządkuje sylaby, tworząc wyrazy związane z teatrem – uzupełnia zasady kulturalnego zachowania się w teatrze podanymi wyrażeniami – przygotowuje inscenizację bajki <i>Przyjaciele</i> 	1	I, 2: 8), 9), 10), 12); II, 2: 8)
77.	Przygotowujemy klasową inscenizację na podstawie poznanej baśni.	<ul style="list-style-type: none"> – Wanda Chotomska, <i>Kopciuszek</i> <p>[podręcznik: s. 169–171]</p> <p>[patrz: scenariusz nr 40]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – odczytuje zaszyfrowaną informację – prezentuje rezultat własnej pracy – opowiada treść baśni o Kopciuszkę Charles'a Perraulta – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – porównuje utwór Wandy Chotomskiej z baśnią Charles'a Perraulta – formułuje wypowiedź oceniającą wraz z uzasadnieniem – pracuje w grupie nad przygotowaniem inscenizacji – prezentuje efekt pracy w grupie 	2	I, 1: 1), 2), 6), 7), 8), 9), 11), 12), 14); 2: 3), 8), 9), 10), 12), 13); II, 3: 1), 2), 3); III, 1: 1); 2: 2)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
78.	Co powinniśmy wiedzieć o redagowaniu tekstu zaproszenia?	– zaproszenie [podręcznik: s. 171–172, zeszyt ćwiczeń: s. 22–24; materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne</i> : Formy wypowiedzi. Krótkie formy użytkowe; <i>Język polski. Ćwiczenia redakcyjne</i> , cz. 1, s. 125] [patrz: scenariusz nr 41]	– wyjaśnia swoimi słowami znaczenia słów: <i>zaprosić, zapraszać, zaproszenie</i> – korzysta ze słownika języka polskiego – odróżnia zaproszenie od innych użytkowych form wypowiedzi – prezentuje i omawia przykładowe zaproszenie – nazywa imprezę na podstawie fragmentu zaproszenia – redaguje wniosek wynikający z analizy przykładowych zaproszeń – wskazuje informacje pominięte w zaproszeniach – uzupełnia teksty zaproszeń o brakujące informacje – porównuje fragmenty zaproszeń na tę samą uroczystość, biorąc pod uwagę ich formę oraz osobę adresata – redaguje tekst zaproszenia poprawny pod względem językowym, ortograficznym i interpunkcyjnym, uwzględniający wszystkie niezbędne informacje – redaguje teksty zaproszeń na tę samą uroczystość różniące się formą ze względu na osobę adresata – projektuje i wykonuje blankiet zaproszenia na klasową inscenizację	1	II, 1: 6); 2: 2), 3), 9); 3: 1), 2), 3); 4: 1), 2); III, 1: 5), 6); 2: 1), 9); IV, 5), 6)
79.	Planujemy podróż na niezwykłą wyspę.	– Jan Brzechwa, <i>Na wyspach Bergamutach</i> [podręcznik: s. 173–174] [patrz: scenariusz nr 42]	– odgaduje tytuły wierszy na podstawie podanych fragmentów – czyta głośno (wrażnie i wyraziście) – wypisuje elementy, jakie można zobaczyć na wyspach Bergamutach – określa charakter wiersza – omawia sprzeczności występujące w tekście wiersza – omawia odwołania do innych utworów – bierze udział w grupowym przygotowaniu makiety niezwykłej wyspy – prezentuje efekt pracy grupy – recytuje wiersz z pamięci – omawia związek między nazwami: <i>Bergamuty, Bermudy, bergamotka</i>	2	I, 1: 1), 2), 4), 5), 6), 12), 14), 15); 2: 3), 8), 12); II, 2: 4), 5); III, 2: 2)
80.	Świat fantazji – przygotowanie do sprawdzianu.	– treści zawarte w 4. rozdziale podręcznika	– rozumie pojęcia: <i>świat rzeczywisty, świat wyobrazony</i> (prawdopodobny, nieprawdopodobny), <i>wyobrażenia literackie</i> (prawdopodobne, nieprawdopodobne), <i>baśń, komiks, zdrobnienie</i> – rozpoznaje czasownik jako odmienną część mowy – określa osobę, czas i rodzaj czasownika – rozpoznaje przysłówki jako określenie czasownika – wie, jakie informacje powinny się znajdować w każdym zaproszeniu – pisze zaproszenie	1	I, 1: 1), 2), 3), 6); 2: 7), 8); II, 1: 1), 2), 3), 4), 6), 7); 4: 1), 2); III, 1: 3); 2: 1), 9)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
81.	Świat fantazji – piszemy sprawdzian.	– sprawdzian kontrolny nr 4	<ul style="list-style-type: none"> – czyta cicho ze zrozumieniem – rozumie pojęcia: <i>świat rzeczywisty</i>, <i>świat wyobrażony</i> (prawdopodobny, nieprawdopodobny), <i>wyobrażenia literackie</i> (prawdopodobne, nieprawdopodobne), <i>baśń</i>, <i>komiks</i>, <i>zdrobnienie</i> – stosuje czasowniki w odpowiedniej formie czasów – określa rodzaj czasownika – przekształca zdania tak, aby informowały o wydarzeniach z przeszłości / przyszłości – wskazuje przysłówki – zna i wskazuje cechy baśni – tworzy przymiotniki o znaczeniu przeciwstawnym – pisze zaproszenie 	1	I, I: 1), 2), 3), 6); 2: 7), 8); II, I: 1), 2), 3), 4), 6), 7); 4: 1), 2); III, I: 3); 2: 1), 9); IV, 1)
82.	Która przygoda Nilsa zrobiła na nas największe wrażenie?	<ul style="list-style-type: none"> – Selma Lagerlöf, <i>Cudowna podróż</i> – elementy świata przedstawionego – bohater – plan wydarzeń – równoważnik zdania 	<ul style="list-style-type: none"> – dzieli się wrażeniami, jakie towarzyszyły mu podczas czytania lektury – redaguje plan wydarzeń – używa równoważników zdań do zapisania planu – opowiada wybrany fragment lektury 	1	I, I: 1), 7), 9), 11), 12), 13), 14), 16), 17), 19), 20); II, I: 12), 13); 4: 1); III, I: 1), 2), 3), 4); 2: 3), 4)
83.	Skąd pochodził Nils – bohater książki Selmy Lagerlöf?	<ul style="list-style-type: none"> – Selma Lagerlöf, <i>Cudowna podróż</i> – czas wydarzeń – miejsce wydarzeń – bohater 	<ul style="list-style-type: none"> – określa czas wydarzeń – opisuje krainę przedstawioną w tekście – podaje informacje na temat bohatera 	1	I, I: 1), 2), 7), 9), 11), 12), 13), 14), 17); 2: 3); II, 4: 1); III, I: 1), 2), 3), 4); 2: 4)
84.	Czy bohater książki Selmy Lagerlöf może być dla nas przykładem?	<ul style="list-style-type: none"> – Selma Lagerlöf, <i>Cudowna podróż</i> – bohater – charakteryzowanie postaci literackiej – wartości 	<ul style="list-style-type: none"> – zapisuje przykłady zachowania bohatera przed podróżą – przedstawia negatywne skutki jego postępowania – wymienia cechy bohatera na podstawie jego zachowania – ocenia postawę chłopca 	1	I, I: 1), 7), 9), 16), 19), 20); 2: 2), 5), 6); II, 2: 4), 5), 6), 8), 9); 4: 1), 2); III, I: 1), 2), 3), 4), 5); 2: 1), 4)
85.	Czego chłopiec nauczył się podczas podróży na północ?	<ul style="list-style-type: none"> – Selma Lagerlöf, <i>Cudowna podróż</i> – bohater – cytaty – charakteryzowanie postaci literackiej – wartości 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia cechy bohatera przed podróżą i po powrocie – nazywa cechy głównego bohatera na podstawie podanych cytatów – opowiada o zmianie Nilsa – formułuje wniosek o powodach zmiany – redaguje opis bohatera literackiego z elementami charakterystyki 	1	I, I: 1), 7), 9), 11), 12), 13), 14), 15), 16), 17), 19), 20); II, 4: 1); III, I: 1), 2), 3), 4); 2: 4)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
86.	Dlaczego podróż Nilsa była cudowna?	<ul style="list-style-type: none"> – Selma Lagerlöf, <i>Cudowna podróż</i> – elementy realistyczne i fantastyczne – wartości 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje wydarzenia prawdopodobne i fantastyczne – wymienia przykłady postaci fantastycznych występujących w książce – formułuje morał, który wypływa z książki 	1	I, 1: 1), 2), 3), 7), 9), 11), 12), 13), 14), 15), 16), 17), 19), 20); 2: 3); III, 1: 1), 2), 3), 4); 2: 4)
87.	Teatr w klasie. Prezentujemy przedstawienie przygotowane na podstawie <i>Bajki o rybaku i rybce</i> Aleksandra Puszkina.	<ul style="list-style-type: none"> – Aleksander Puszkina, <i>Bajka o rybaku i rybce</i> [podręcznik: s. 133–140]	<ul style="list-style-type: none"> – przygotowuje scenę do występu – wciela się w rolę, biorąc udział w przedstawieniu – ocenia występ 	1	I, 2: 8), 9), 10), 13); II, 3: 4); III, 1: 1), 2), 3), 6); 2: 2)
Legends ojczyste					
88.	Czy rozumiesz to, co czytasz? Spotkanie 4. „Złota kaczką”	<ul style="list-style-type: none"> – Artur Oppman, <i>Złota kaczką</i> [podręcznik: s. 217–220]	<ul style="list-style-type: none"> – czyta cicho ze zrozumieniem – udziela odpowiedzi na postawione pytania – porównuje odpowiedzi zaznaczone (podane) na sprawdzianie z wzorcowymi rozwiązaniami 	1	I, 1: 1), 2), 3), 9), 11), 12), 17); 2: 2), 3), 5); II, 2: 4), 5), 6); IV, 1)
89.	Do jakiej legendy nawiązuje poznany wiersz Marii Konopnickiej?	<ul style="list-style-type: none"> – Maria Konopnicka, <i>Tam, w moim kraju</i> – porównanie literackie – legenda [podręcznik: s. 180; materiały dodatkowe: <i>Język polski. Ćwiczenia redakcyjne</i> , cz. 1, s. 45]	<ul style="list-style-type: none"> – zapisuje wybrane aktualne informacje na temat Polski – wypowiada się na temat czasów, kiedy Polska była pod zaborami – ogląda mapę – słucha tekstu czytane przez nauczyciela – czyta głośno (wyraźnie i wyraziście) – wskazuje legendę, do której nawiązuje poeta – opowiada treść legendy – wypisuje z wiersza porównania – wyjaśnia sens porównań zawartych w wierszu – ogląda obraz <i>Rycerz wśród kwiatów</i> – dzieli się wrażeniami na temat obejrzanego obrazu – formułuje przesłanie, które chcieli przekazać twórcy wiersza i obrazu – redaguje opis obrazu według podanego planu – recytuje wiersz z pamięci [patrz: scenariusz nr 43]	1	I, 1: 1), 2), 4), 5), 6), 9), 12), 14), 15), 17), 18), 20); 2: 2), 8); II, 1: 6); 3: 1), 2), 3); 4: 1), 2); III, 1: 1), 2), 3), 4), 5); 2: 1), 2), 9)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
90.	O jakich wydarzeniach opowiada legenda Cecylii Niewiadomskiej <i>Piast</i> ?	– Cecylia Niewiadomska, <i>Piast</i> – legenda [podręcznik: s. 181–186; materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne</i> : Teoria literatury. Rodzaje i gatunki literackie] [patrz: scenariusz nr 44]	– przypomina treść legendy <i>O Lechu i białym orle</i> – zapoznaje się z informacjami na temat pochodzenia legendy o Piaście i Popielu – określa czas i miejsce wydarzeń – podaje informacji na temat bohaterów – uzupełnia plan wydarzeń o brakujące punkty – opowiada o przebiegu wydarzeń – wyjaśnia, czym były postrzyżyny – porządkuje kolejne etapy uroczystości – wskazuje przysłowie pasujące do treści utworu – opowiada o nagrodzie, jaką spotkała bohaterów za gościnność – podaje cechy gatunkowe tekstu – uzasadnia, że tekst jest legendą – zapoznaje się z treścią legendy o Popielu	1	I, 1: 1), 2), 3), 7), 9), 11), 12), 14), 15), 17), 18), 19), 20); 2: 2), 3), 5); II, 1: 6), 12); 3: 1), 2); 4: 1), 2); III, 1: 1), 2); 2: 3)
91.	Zakręty ortografii. Pisownia wyrazów z <i>h</i> i <i>ch</i> .	– Agnieszka Frączek, <i>Druh drużynowy, Jak duch</i> – <i>h</i> wymienne i niewymienne – <i>h</i> po literze <i>z</i> – <i>h</i> na początku wykrzykników – <i>ch</i> wymienne i niewymienne – <i>ch</i> na końcu wyrazów – <i>ch</i> po literze <i>s</i> [podręcznik: s. 187–190; zeszyt ćwiczeń: s. 171–177]	– czyta głośno (wyraźnie i wyraziście) – odgaduje na podstawie opisów wyrazy z <i>h</i> – opracowuje diagram lub krzyżówkę z wyrazami z <i>h</i> niewymiennym – zapisuje wyrazy z <i>h</i> w kolejności alfabetycznej – pisze tekst na podany temat, wykorzystując wyrazy z <i>h</i> – uzasadnia pisownię wyrazów z <i>ch</i> wymianą na <i>sz</i> – uzupełnia nazwy geograficzne / imiona / tekst / wyrazy / związki wyrazowe literami <i>ch</i> lub <i>h</i> – dzieli węża na wyrazy rozpoczynające się literą <i>h</i> – skreśla w diagramie wyrazy z <i>h</i> – odgaduje wyrazy z <i>h</i> ukryte w innych wyrazach – zapisuje wyrazy rozpoczynające się sylabą <i>hu-</i> – tworzy od podanych rzeczowników przymiotniki w odpowiedniej formie – łączy w pary wyrazy z <i>ch</i> wymiennym z wyrazami, które wyjaśniają ich pisownię – zapisuje wyrazy z <i>ch</i> wymiennym tworzące pary z podanymi wyrazami – podpisuje obrazki wyrazami z <i>ch</i> niewymiennym – uzupełnia diagram podanymi hasłami z <i>ch</i> niewymiennym – przedstawia pomyłone sylaby, tworząc wyrazy z <i>ch</i> – uzupełnia podane związki wyrazowe – zna i stosuje w praktyce zasady dotyczące pisowni wyrazów z <i>ch</i> i <i>h</i>	2	I, 1: 1), 2), 12), 14), 15), 17); II, 4: 1); IV, 5)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
92.	Jaki związek z herbem Warszawy ma poznana legenda?	– Ewa Szelburg-Zarembina, <i>Warszawa, stolica Polski</i> – legenda – podanie – opis [podręcznik: s. 191–193; materiały dodatkowe: <i>Język polski. Ćwiczenia redakcyjne</i> , cz. 1, s. 26] [patrz: scenariusz nr 45]	– rozpoznaje obiekty przedstawione na zdjęciach – identyfikuje Warszawę jako stolicę Polski – podaje informacje na temat Warszawy – słucha opowieści nauczyciela o Warszawie – wymienia zabytki znajdujące się w Warszawie – ogląda dostępny materiał ilustracyjny – wskazuje Warszawę na mapie – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno (wyróżnie i wyraziście) – określa czas i miejsce wydarzeń – wymienia bohaterów występujących w legendzie – cytuje odpowiednie fragmenty tekstu – podaje przykłady wyobrażeń fantastycznych występujących w tekście – opowiada legendę – rozumie pojęcia: <i>legenda, podanie</i> – wskazuje wyróżniki legendy w poznanym tekście – określa związek legendy z wyglądem herbu Warszawy – wie, czym jest opis – odróżnia opis od opowiadania – redaguje opis herbu na podstawie podanego planu – prezentuje zredagowany opis – opowiada legendę o pochodzeniu nazwy swojej miejscowości / założeniu rodzinnego miasta / powstaniu pobliskiej góry, jeziora lub skały itp.	2	I, 1: 1), 2), 3), 7), 9), 11), 12), 14), 15), 18), 19), 20); 2: 2), 3), 5), 8); II, 1: 6); 4: 1), 2); III, 1: 1), 5); 2: 1), 5), 9)
93.	Kraina języka. Podsumujemy naszą wiedzę o częściach mowy.	– części mowy – odmienne i nieodmienne części mowy [podręcznik: s. 194–195; materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne: Nauka o języku</i> , cz. I. Rzeczownik; Czasownik; Przymiotnik; Nieodmienne części mowy; WSiPnet: Kształcenie językowe. Części mowy] [patrz: scenariusz nr 46]	– rozwiązuje krzyżówkę – odgaduje zagadki dotyczące części mowy – sporządza notatkę w formie tabeli na temat części mowy, wykorzystując podane informacje – rozróżnia części mowy – określa, jakie części mowy tworzą podane zdania – gra w grę edukacyjną – nazywa części mowy i określa ich formy – uzupełnia tekst odpowiednimi częściami mowy – przygotowuje w grupie w dowolnej formie prezentację na temat wybranej części mowy	1	II, 1: 1), 2), 3), 4), 6)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
94.	Do jakich faktów historycznych i wydarzeń legendarnych nawiązuje poznana legenda?	<ul style="list-style-type: none"> – Stefania M. Posadzowa, <i>Stopka królowej Jadwigi</i> – legenda [podręcznik: s. 196–198] [patrz: scenariusz nr 47]	<ul style="list-style-type: none"> – zapoznaje się z informacjami na temat Jadwigi – czyta tekst legendy – podaje informacje na temat bohaterów – określa czas i miejsce wydarzeń – opowiada o przebiegu wydarzeń – nazywa cechy charakteru Jadwigi – nazywa związki frazeologiczne przedstawione w formie ilustracji – wyjaśnia znaczenia podanych związków frazeologicznych – korzysta ze słownika języka polskiego – porządkuje podane przymiotniki według wartości – uzasadnia, że tekst jest legendą – rozpoznaje bohaterów znanych polskich legend – opowiada legendę o królu chłopów 	1	I, 1: 1), 2), 3), 7), 9), 11), 12), 14), 15), 17), 19), 20); 2: 3), 5); II, 2: 4), 5), 6); III, 1: 1), 2), 3), 4); 2: 5); IV, 5), 6)
95.	Czego dowiadujemy się z treści utworu o czasach króla Zygmunta Augusta?	<ul style="list-style-type: none"> – Maria Krüger, <i>Głowy wawelskie</i> – legenda [podręcznik: s. 199–201] [patrz: scenariusz nr 48]	<ul style="list-style-type: none"> – nazywa obiekty przedstawione na zdjęciach – ogląda dostępny materiał ilustracyjny – zapoznaje się z informacjami na temat głów wawelskich – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta cicho ze zrozumieniem – określa czas i miejsce wydarzeń – podaje informacje na temat bohaterów – cytuje odpowiednie fragmenty tekstu – opowiada o przebiegu zdarzeń – zapisuje odpowiedzi na pytania dotyczące czasów króla Zygmunta Augusta – słucha dodatkowych informacji na temat czasów Zygmunta Augusta – uzasadnia, że poznany utwór jest legendą – określa przesłanie legendy – podaje tytuły legend zawierające motyw niesprawiedliwych sędziów, złych wyroków i cudownej interwencji przywracającej sprawiedliwość – wskazuje osobę, która zasłużyła na to, aby rzeźba jej głowy znalazła się wśród wawelskich głów – uzasadnia swoją propozycję 	1	I, 1: 1), 2), 3), 5), 7), 9), 11), 12), 14), 15), 17), 18), 19), 20); 2: 1), 2), 3), 5), 6); II, 3: 1), 2); III, 1: 1), 2), 3)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
96.	Zabawa w teatr, czyli przygotowujemy przedstawienie kukielkowe na podstawie <i>Pani Twardowskiej</i> Adama Mickiewicza.	– Adam Mickiewicz, <i>Pani Twardowska</i> [podręcznik: s. 202–211; materiały dodatkowe: <i>Język polski. Zeszyt lekturowy</i> , kl. 4, s. 92] [patrz: scenariusz nr 49]	<ul style="list-style-type: none"> – rozwiązuje rebus – prezentuje rozwiązanie – słucha informacji na temat Adama Mickiewicza i epoki, w której żył poeta – czyta głośno (wyraźnie i wyraziście) – podkreśla wyrazy, których znaczenia nie rozumie – określa czas i miejsce wydarzeń – wypisuje postacie występujące w utworze – redaguje plan wydarzeń – podkreśla punkty planu, w których zostały przedstawione wydarzenia fantastyczne, nieprawdopodobne – opowiada o przebiegu wydarzeń – wykonuje kukielkę – przygotowuje wspólnie z rówieśnikami przedstawienie kukielkowe – bierze udział w przedstawieniu kukielkowym – recytuje fragment utworu z pamięci – rysuje wyobrażenie tytułowej postaci 	3	I, 1: 1), 2), 3), 4), 5), 6), 7), 9), 11), 12), 14), 15), 16), 17), 18), 19), 20); 2: 2), 3), 8), 9), 12); II, 2: 4), 6); 3: 4); III, 1: 1); 2: 2)
97.	<i>Raz – dwa – trzy!</i> O rytmie.	Adam Mickiewicz, <i>Pani Twardowska</i> – rytm [podręcznik: s. 208–209 (polecenia 11.–15.); zeszyt ćwiczeń: s. 45–46]	<ul style="list-style-type: none"> – wnioskuje na temat rytmu wiersza na podstawie jego budowy – wyjaśnia, co tworzy rytm wiersza – dzieli wyrazy na sylaby – liczy sylaby w wersach – wskazuje rymujące się wyrazy – rozumie, czym jest <i>rytm</i> – wymienia przykłady rytmu w otaczającym świecie – oddaje rytm klaskaniem – wypowiada wyliczankę z akompaniamentem klaskania / tupania / stukania przedmiotem – bierze udział w zabawie dramowej w celu wyciągnięcia wniosku na temat rytmu – wskazuje najważniejszy element w wyliczance – porządkuje przestawione linijki w zwrotkach w celu uzyskania rytmu – czyta głośno wiersz w rytmie podobnym do rytmu wyliczanek w celu wyciągnięcia wniosku – wskazuje kompozycję rytmiczną – wykonuje kompozycję rytmiczną i dowolną 	1	I, 1: 6); 2: 12); II, 3: 4), 5)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
98.	Projektujemy herb naszej miejscowości.	<ul style="list-style-type: none"> – <i>Legendarne potwory</i> – pantomima <p>[podręcznik: s. 212–213]</p> <p>[patrz: scenariusz nr 50]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – przyporządkowuje podanym pojęciom odpowiednie znaczenia – korzysta ze słownika języka polskiego – koloruje i podpisuje herby miast – korzysta z dostępnych źródeł informacji – ustnie opisuje wygląd wybranych herbów – czyta informacje na temat istot fantastycznych – przyporządkowuje opis odpowiedniemu wizerunkowi – omawia podobieństwa i różnice między wyobrażeniami tych samych istot znajdujących się na różnych herbach – projektuje (wykonuje) herb miejscowości – prezentuje przygotowany projekt (wykonany herb) – wybiera najciekawszy projekt (herb), uzasadniając wybór – rozumie pojęcie <i>pantomima</i> – bierze udział w przygotowaniu i odegraniu scenki pantomimicznej – opowiada o uczuciach związanych z udziałem w scenie pantomimicznej, wykorzystując podane słownictwo – opisuje wybraną postać fantastyczną – opowiada znaną legendę związaną z niezwykłym stworem – wykonuje portret opisanej postaci fantastycznej 	1	I, 2: 1), 2), 5), 8), 12); II, 3: 1), 4); 4: 1), 2); III, 1: 1), 2), 3), 4); 2: 1), 9); IV, 3)
99.	Kraina języka. Wypowiedzenie i jego rodzaje.	<ul style="list-style-type: none"> – wypowiedzenie – rodzaje wypowiedzeń ze względu na cel wypowiedzi: oznajmujące, pytające, rozkazujące – wypowiedzenie wykrzyknikowe <p>[podręcznik: s. 214–216; zeszyt ćwiczeń: s. 116–122]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje grupy wyrazów, które zawierają zrozumiałą informację – wyjaśnia, czym jest wypowiedzenie – przekształca grupy wyrazów tak, aby utworzyły zrozumiałe informacje – liczy wypowiedzenia w rozmowie – omawia różnice w sposobie zapisu między poszczególnymi wypowiedzeniami – określa intencje wypowiedzeń – czyta dialog z podziałem na role – rozróżnia rodzaje wypowiedzeń ze względu na cel wypowiedzi: oznajmujące, pytające, rozkazujące – dzieli wypowiedzenia na grupy w zależności od celu wypowiedzi – określa, co wyrażają wypowiedzenia zakończone wykrzyknikiem – układa wypowiedzenia, których można użyć w podanych sytuacjach 	2	II, 1: 1), 11)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
99.			<ul style="list-style-type: none"> – układa z podanych wyrazów wypowiedzenia oznajmujące, pytające i rozkazujące – koloruje dymki zawierające poprawne wypowiedzenia – łączy rozsypane wyrazy w gramatycznie poprawne wypowiedzenia – odmienia wyrazy w celu utworzenia poprawnych wypowiedzeń – uzupełnia tabelkę informacjami dotyczącymi rodzajów wypowiedzeń – nazywa wypowiedzenia ze względu na cel wypowiedzi – pisze zaproszenie, stosując różne typy wypowiedzeń – formułuje na podstawie ilustracji wypowiedzenia oznajmujące – wskazuje w wypowiedzeniach pytających wyraz, który pomaga w sformułowaniu pytania oraz w udzieleniu odpowiedzi – przekształca wypowiedzenia oznajmujące w pytające – wydaje polecenia, używając wypowiedzeń rozkazujących – dopisuje wykrzykniki do wypowiedzeń wyrażających większe emocje – układa wypowiedzenia wykrzyknikowe wyrażające uczucia – formułuje wypowiedzi pasujące do podanych sytuacji 		
100.	Podążamy śladami Lutka – bohatera poznanej legendy.	<ul style="list-style-type: none"> – Artur Oppman, <i>Złota kaczką</i> – baśń – legenda <p>[podręcznik: s. 217–221]</p> <p>[patrz: scenariusz nr 51]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia tytuły legend związanych z Warszawą – czyta cicho ze zrozumieniem – układa plan wydarzeń – wymienia bohaterów – odróżnia bohatera głównego od postaci drugoplanowych – wskazuje na planie trasę wędrowki bohatera oraz miejsca, które odwiedził – opowiada o przebiegu wydarzeń – wskazuje elementy baśniowe w poznanej legendzie – wymyśla pytanie, jakie zadałby bohaterowi legendy 	1	I, 1: 1), 2), 3), 5), 7), 9), 11), 12), 14), 15), 17), 18), 19), 20); 2: 2), 3)
101.	Przygotowujemy program szkolnej wycieczki „Na tropach legendy”.	<ul style="list-style-type: none"> – Na <i>tropach legend</i> <p>[podręcznik: s. 222–224]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje, do jakich legend nawiązują miejsca, obiekty i nazwy przedstawione na zdjęciach – wskazuje w swojej miejscowości ulicę (budowlę, instytucję), której nazwa ma związek z jakąś legendą – wykonuje zdjęcie budowli lub miejsca związanego z legendą ze swojego regionu – współorganizuje klasowy konkurs dla znawców polskich legend pod hasłem: <i>Legenda i prawda</i> – opracowuje regulamin konkursu 	1	I, 1: 3); 2: 8); III, 1: 1), 3), 4), 6); IV, 2), 3), 4), 7), 8), 9)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
101.			<ul style="list-style-type: none"> – bierze udział w opracowaniu programu klasowej wycieczki <i>Na tropach legend</i> – korzysta z dostępnych źródeł informacji 		
102.	Legends ojczyste – przygotowanie do sprawdzianu.	– treści zawarte w 5. rozdziale podręcznika	<ul style="list-style-type: none"> – rozumie pojęcia: <i>legenda, podanie, rytm, pantomima</i> – określa elementy rytmu w wierszu – określa części mowy – definiuje wypowiedzenie – rozpoznaje rodzaje wypowiedzeń ze względu na cel wypowiedzi: oznajmujące, pytające, rozkazujące – rozpoznaje wypowiedzenie wykrzyknikowe – określa wyróżniki opisu jako formy wypowiedzi – redaguje opis wyglądu postaci 	1	I, I: 1), 2); II, I: 1), 2), 3), 4), 6), 11); 2: 9); 4: 1), 2); III, I: 3), 4), 5); 2: 1), 9)
103.	Legends ojczyste – piszemy sprawdzian.	– sprawdzian kontrolny nr 5	<ul style="list-style-type: none"> – czyta cicho ze zrozumieniem – wskazuje wydarzenie historyczne i fantastyczne występujące w legendzie – określa elementy rytmu w wierszu – odgaduje brakujące wyrazy – określa części mowy – wskazuje przysłówki – wskazuje czasowniki wśród podanych wyrazów – rozróżnia wypowiedzenie oznajmujące, pytające i rozkazujące oraz wykrzyknikowe – rozumie pojęcia: <i>legenda, podanie, rytm, pantomima</i> – redaguje opis wyglądu postaci 	1	I, I: 1), 2); II, I: 1), 2), 3), 4), 6), 11); 2: 9); 3: 1), 2), 3), 4); 4: 1), 2); III, I: 3), 5), 6); 2: 1), 9); IV, 1)
W rodzinie					
104.	Przedstawiamy informacje na temat naszych rodzin w formie drzewa genealogicznego.	<ul style="list-style-type: none"> – Małgorzata Szyszko-Kondej, <i>Ciocia Alusia nie zaśnie bez smoczka...</i> – narrator – genealogia – drzewo genealogiczne <p>[podręcznik: s. 230–235]</p> <p>[patrz: scenariusz nr 52]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – rozwiązuje diagram – wyjaśnia znaczenie słowa <i>genealogia</i> – korzysta ze słownika wyrazów obcych – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – podaje informacje na temat narratora – określa typ narracji – określa tematykę tekstu – cytuje fragmenty tekstu zawierające informacje, jakie udało się zebrać bohaterce na temat własnej rodziny 	2	I, I: 1), 2), 5), 7), 9), 10), 11), 12), 14), 16), 17), 18), 19), 20); 2: 2), 3), 5), 6); II, 2: 4), 6); III, I: 1), 2), 3), 4); IV, 1), 2), 3), 5), 6), 7)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
104.			<ul style="list-style-type: none"> – opowiada o zachowaniu osób należących do różnych pokoleń rodziny bohaterki – popiera wypowiedź odpowiednim cytatem – uzupełnia drzewo genealogiczne informacjami o swojej rodzinie – prezentuje efekt samodzielnej pracy – gromadzi informacje na temat swojej rodziny, wykorzystując podane pytania – wyjaśnia znaczenia podanych przysłów 		
105.	Dlaczego nie należy się spóźniać?	– Julian Tuwim, <i>Spóźniony słownik</i> [podręcznik: s. 236–237] [patrz: scenariusz nr 53]	<ul style="list-style-type: none"> – znajduje słowo klucz, którym można połączyć podane wyrazy i przysłowia – wyjaśnia sens podanych przysłów – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno (wyraźnie i wyraziście) – wymienia postacie występujące w utworze – czyta wiersz z podziałem na role – opowiada o sytuacji przedstawionej w wierszu – nazywa uczucia bohatera – ocenia zachowanie bohatera – dopisuje uzasadnienia do podanego stwierdzenia – formułuje wypowiedź zgodnie z podaną intencją – opowiada o swoim zachowaniu w określonej sytuacji 	1	I, 1: 1), 2), 4), 6), 9), 12), 14), 15), 16), 17), 18), 19), 20); 2: 3); II, 2: 3), 7); 3: 1), 2), 3), 6), 7); III, 1: 1), 2), 3)
106.	„Czuję, że będą kłopoty”. Niezwyczajne przygody bohaterów książki <i>Czerwone krzesło</i> .	– Andrzej Maleszka , <i>Magiczne drzewo</i> – elementy świata przedstawionego – czas wydarzeń – miejsce wydarzeń – bohater – plan wydarzeń	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia elementy świata przedstawionego utworu – określa czas i miejsce wydarzeń – porządkuje plan wydarzeń – porównuje realia świata przedstawionego w powieści ze współczesnymi realiami – wymienia przygody, które chciałby przeżyć – opowiada najśmieszniejszą i najbardziej niebezpieczną przygodę 	1	I, 1: 1), 2), 7), 9), 11), 12), 13), 14), 16), 17), 19), 20); 2: 3); III, 1: 1), 2), 3), 4); 2: 3), 4), 5)
107.	Czy życzenia zawsze powinny się spełniać?	– Andrzej Maleszka , <i>Magiczne drzewo</i> – bohater – wartości	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia życzenia, które spełniło krzesło – przedstawia, jakie są korzyści z posiadania przedmiotu spełniającego życzenia, a jakie związane z tym niebezpieczeństwa – wymyśla historię własnego życzenia, które krzesło mogłoby spełnić 	1	I, 1: 1), 7), 9), 12), 13), 14), 16), 17), 18), 19), 20); 2: 3); III, 1: 1), 2), 3), 4); 2: 4), 5)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
108.	Który bohater książki mógłby się stać twoim przyjacielem?	– Andrzej Maleszka , <i>Magiczne drzewo</i> – bohater	– wymienia bohaterów – wskazuje bohatera, z którym mógłby się zaprzyjaźnić – określa cechy postaci – ocenia bohatera – uzasadnia swój wybór		I, 1: 1), 9), 11), 14), 15), 16), 17), 18), 19), 20); III, 1: 1), 2), 3), 4)
109.	Dorośli czy niedorośli?	– Andrzej Maleszka , <i>Magiczne drzewo</i> – bohater – charakterystyka bohatera literackiego	– wymienia postacie osób dorosłych – wskazuje nietypowego bohatera dorosłego – wymienia problemy, z którymi borykają się dorośli: brak pracy, konieczność wyjazdu za granicę – gromadzi informacje na temat relacji bohaterów z rodzicami i ciotką – ocenia relacje dorosłych z dziećmi – przedstawia propozycje postępowania, które zapobiegą „oddaleniu się” rodziców od dzieci – redaguje kilkudzaniową pisemną wypowiedź z uzasadnieniem – pisze list do rodziców		I, 1: 1), 9), 11), 12), 13), 14), 16), 17), 18), 19), 20); III, 1: 1), 2), 3), 4); 2: 1), 4), IV, 2)
110.	Wspólnie oglądamy film Andrzeja Maleszki <i>Czerwone krzesło</i> .	– Andrzej Maleszka , <i>Magiczne drzewo</i> – film	– uważnie ogląda film – wypowiada się na temat filmu – mówi o swoich wrażeniach		I, 1: 14), 2: 8), 10), 13); III, 1: 1), 3)
111.	Kraina języka. Zdania i równoważniki zdań.	– wypowiedzenie – zdanie – równoważnik zdania [podręcznik: s. 238–240, zeszyt ćwiczeń: s. 122–126]	– wskazuje różnice między wypowiedziami – nazywa część mowy, która tworzy najkrótsze zdanie – przekształca tekst opowiadania, zastępując bezokoliczniki czasownikami w formie osobowej – przekształca równoważniki zdań w zdania – definiuje równoważnik zdania – zmienia wypowiedzi w taki sposób, aby stały się dwoma różnymi zdaniami – odróżnia zdania od równoważników zdań – przekształca zdania w równoważniki zdań – wskazuje czasowniki w formach osobowych – podkreśla część mowy występującą w każdym zdaniu – wskazuje zdania w podanym tekście / wśród wypowiedzeń	1	II, 1: 1), 2), 3), 4), 6), 12), 13)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
111.			<ul style="list-style-type: none"> – podkreśla wypowiedzenia, w których występują czasowniki w formie osobowej – wskazuje równoważniki zdań – zastępuje podane zdania równoważnikami zdań – tworzy równoważniki zdań – przeredagowuje tekst, stosując równoważniki zdań 		
112.	Tylko jedna mama na... Joanna Kulmowa, „Mamy mamę”.	– Joanna Kulmowa, <i>Mamy mamę</i> [podręcznik: s. 241] [patrz: scenariusz nr 54]	<ul style="list-style-type: none"> – rozwiązuje rebus – wyjaśnia znaczenie podanego związku frazeologicznego – korzysta ze słownika frazeologicznego języka polskiego – wypowiada się na temat obowiązków mamy związanych z prowadzeniem domu – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno (wyraźnie i wyraziście) – podaje informacje na temat osoby mówiącej – cytuje odpowiednie fragmenty wiersza – wyjaśnia na podstawie wiersza, co jest „najlepsze u mamy” – dopisuje dalszą część zdania, wykorzystując informacje podane w wierszu – dopisuje dalszą część zdania, odwołując się do własnych doświadczeń – wypowiada się na temat Dnia Matki – podaje przykłady czynności, w jakich uczniowie mogliby wyręczyć swoje mamy – podaje propozycje uczczenia Dnia Matki – wyjaśnia, na czym polega gra słów w wierszu 	1	I, 1: 1), 4), 5), 6), 9), 12), 14), 15), 16), 17); 2: 2), 3); II, 2: 4), 5), 6), 6); III, 1: 1), 2); IV, 5), 6)
113.	Piszemy opowiadania.	<ul style="list-style-type: none"> – opowiadanie – opowiadanie twórcze – opowiadanie odtwórcze – dialog [podręcznik: s. 248–249, zeszyt ćwiczeń: s. 28–34; materiały dodatkowe: <i>Język polski. Ćwiczenia redakcyjne</i> , cz. 1, s. 82]	<ul style="list-style-type: none"> – rozumie, czym jest opowiadanie – zapoznaje się ze wskazówkami dla piszącego opowiadanie – pisze opowiadanie na podstawie legendy <i>O Lechu i białym orle</i> – układa baśń według podanego planu – pisze baśń na podstawie wiersza Aleksandra Puszkina <i>Bajka o rybaku i rybce</i> – uzupełnia dymki pasującymi wypowiedziami – pisze opowiadanie na podstawie komiksu, korzystając z podanego schematu – układa opowiadanie, wplatając w jego tok fragmenty podanych dialogów – tytułuje opowiadanie 	1	I, 1: 3); II, 2: 9); 4: 1), 2); III, 1: 3), 5); 2: 1), 3), 4), 7), 9)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
114.	Dlaczego Nini stała się niewidzialna?	– Tove Jansson, <i>Opowiadanie o niewidzialnym dziecku</i> – opowiadanie [podręcznik: s. 242–249] [patrz: scenariusz nr 55]	– wyjaśnia znaczenie związku frazeologicznego <i>zniknąć komuś z oczu</i> – zapisuje synonimy podanego frazeologizmu – korzysta ze słownika języka polskiego – wypowiada się na podany temat – czyta cicho ze zrozumieniem – określa elementy świata przedstawionego – opowiada o przebiegu wydarzeń – opowiada o atmosferze panującej w domu bohaterów, wykorzystując bank serdecznych słówek – opowiada o sposobach na przywrócenie dziewczynce widzialnej postaci – redaguje opowiadanie o przygodzie bohaterów nad morzem – redaguje przepis	2	I, 1: 1), 2), 3), 5), 7), 9), 11), 12), 14), 15), 16), 17), 19), 20); 2: 2), 3), 5), 6); II, 2: 4), 5), 6), 9); 4: 1), 2); III, 1: 1), 2), 3), 4), 5); 2: 1), 9); IV, 5), 6)
115.	Zakręty ortografii. Formy czasu przeszłego czasowników.	– Agnieszka Frączek, <i>Dziwny kot</i> – pisownia form czasu przeszłego czasowników typu: <i>zacząć, wziąć</i> [podręcznik: s. 250–251; zeszyt ćwiczeń: s. 178–179]	– czyta głośno (wyraźnie i wyraziście) – określa osobę mówiącą w wierszu na podstawie form czasowników – czyta wiersz w imieniu chłopca – zna i stosuje w praktyce zasady dotyczące pisowni form czasu przeszłego czasowników typu: <i>zacząć, wziąć</i> – uzupełnia wnioski na podstawie porównania wymowy i pisowni czasowników w czasie przeszłym – tworzy od podanych bezokoliczników formy osobowe czasowników w czasie przeszłym – uzupełnia zdania / związki wyrazowe odpowiednimi formami czasowników w czasie przeszłym – wyjaśnia znaczenie popularnych zwrotów – uzupełnia tekst, wpisując <i>ę</i> lub <i>ą</i> – układa zdania, wykorzystując podane słownictwo	1	I, 1: 1), 12), 15); II, 1: 1), 4), 6); 4: 1)
116.	Czy obrażanie się na rodziców to dobry sposób na wybrnięcie z niekorzystnej dla nas sytuacji?	– Anna Onichimowska, <i>Krzysztofa Pączka droga do sławy</i> [podręcznik: s. 252–254] [patrz: scenariusz nr 56]	– wypowiada się na temat sytuacji przedstawionej na rysunku – zapisuje określenia pasujące do zilustrowanej sytuacji – czyta głośno (wyraźnie i wyraziście) – podaje informacje na temat narratora	2	I, 1: 1), 2), 3), 7), 9), 10), 11), 12), 14), 16), 17), 18), 19), 20); 2: 2), 3), 5); II, 1: 1), 2), 6); 2: 4), 5), 6), 7),

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
116.			<ul style="list-style-type: none"> – określa formę, w jakiej wypowiada się narrator – rozumie pojęcie <i>pamiętnik</i> – odróżnia autora tekstu od narratora w utworze – określa tematykę tekstu – opowiada o przebiegu wydarzeń – ocenia zachowanie bohatera, wykorzystując podane przymiotniki – rozważa podane zagadnienie w formie drzewka decyzyjnego – prezentuje efekt pracy grupy – układa plan i redaguje na jego podstawie krótkie opowiadanie – redaguje receptę na poprawę nastroju bliskich po kłótni / sprzeczce 		9); 3: 2), 3), 4); 4: 1), 2); III, 1: 1), 2), 3), 4), 5), 6); 2: 1), 3)
117.	Czy rozumiesz to, co czytasz? Spotkanie 5. „Powrót taty”.	<ul style="list-style-type: none"> – Adam Mickiewicz, <i>Powrót taty</i> [podręcznik: s. 255–258] – test nr 5 sprawdzający stopień opanowania umiejętności cichego czytania ze zrozumieniem 	<ul style="list-style-type: none"> – czyta cicho ze zrozumieniem – udziela odpowiedzi na postawione pytania – porównuje odpowiedzi zaznaczone (podane) na sprawdzianie z wzorcowymi rozwiązaniami 	1	I, 1: 1), 2), 4), 6); 2: 2); II, 2: 4), 5), 6); IV, 1)
118.	Komu kupiec zawdzięcza ocalenie życia?	<ul style="list-style-type: none"> – Adam Mickiewicz, <i>Powrót taty</i> – recytacja [podręcznik: s. 255–258; materiały dodatkowe: <i>Język polski. Zeszyt lekturowy</i>, kl. 4, s. 84] [patrz: scenariusz nr 57] 	<ul style="list-style-type: none"> – zapisuje skojarzenia do wyrazu <i>tata</i> – wypowiada się na temat roli, jaką pełni ojciec we współczesnej rodzinie – podaje informacje na temat Adama Mickiewicza i epoki, w której żył poeta – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – porządkuje podany plan zgodnie z chronologią – opowiada o przebiegu wydarzeń na podstawie planu – wyodrębnia postacie występujące w utworze – czyta tekst z podziałem na role – wyjaśnia okoliczności zdarzenia – przytacza odpowiedni fragment tekstu – ocenia postępowanie starszego zbójcy – redaguje podziękowanie w imieniu kupca – redaguje kilkudzaniową wypowiedź na podany temat 	1	I, 1: 1), 2), 4), 5), 6), 7), 8), 9), 11), 12), 14), 15), 17), 19), 20); 2: 2), 3); III, 1: 1), 2), 3)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
119.	Kraina języka. Podmiot i orzeczenie.	<ul style="list-style-type: none"> – orzeczenie – podmiot – związek główny – zdanie <p>[podręcznik: s. 259–261, zeszyt ćwiczeń: s. 126–131]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje w zdaniach czasowniki pełniące funkcję orzeczeń – rozpoznaje w zdaniach rzeczowniki pełniące funkcję podmiotów – wskazuje wyrazy, które mogą być orzeczeniami – rozumie pojęcia: <i>orzeczenie, podmiot</i> – wskazuje zdania, w których brakuje podmiotów / orzeczeń – dopisuje brakujące orzeczenia – dopisuje podmioty do zdań – wskazuje w zdaniach orzeczenia – dobiera do podmiotów odpowiednie formy orzeczeń – wypisuje w formie wykresów związki główne z podanych zdań – przyporządkowuje wykonawców czynności do poszczególnych zdań – dopisuje orzeczenia w formach czasu przeszłego – uzupełnia tekst orzeczeniami – wskazuje rzeczownik, który pełni funkcję podmiotu – podkreśla orzeczenia / podmioty – łączy podmioty z odpowiednimi orzeczeniami – redaguje krótkie opowiadanie, wykorzystując utworzone związki wyrazowe – wypisuje z podanych zdań związki główne – nadaje ilustracjom tytuły w formie zdań składających się z samego związku głównego 	2	II, 1: 1), 2), 3), 4), 8), 10), 12)
120.	„Tu jest wszystko, co się kiedykolwiek chciało mieć”. Rozmawiamy o Nangijali.	<ul style="list-style-type: none"> – Astrid. Lindgren, <i>Bracia Lwie Serce</i> <p>[podręcznik: s. 262–267]</p> <p>[patrz: scenariusz nr 58]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – rozwiązuje rebus – wyjaśnia znaczenie zwrotu <i>mieć lwie serce</i> – słucha informacji na temat znaczenia zwrotu <i>mieć lwie serce</i> – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – opowiada o swoich wrażeniach czytelnicych – określa narratora – zapisuje informacje na temat tytułowych bohaterów – uzasadnia, do której postaci pasuje zwrot <i>mieć lwie serce</i> – wypowiada się na temat więzi łączącej braci – gromadzi informacje na temat Nangijali – wypowiada się na temat myśli i uczuć bohatera – opisuje Nangijalę, używając przymiotników opisujących i oceniających 	1	I, 1: 1), 2), 3), 5), 7), 9), 10), 11), 12), 14), 15), 17), 19), 20); 2: 1), 2), 3); II, 1: 1), 2), 4), 6), 7); 2: 4), 5), 6); 4: 1), 2); III, 1: 1), 2), 3); 2: 1), 9); IV, 5), 6)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
121.	W rodzinie – przygotowanie do sprawdzianu.	– treści zawarte w 6. rozdziale podręcznika	<ul style="list-style-type: none"> – rozumie pojęcia: <i>wypowiedzenie, zdanie, równoważnik zdania, orzeczenie, podmiot, związek główny</i> – wskazuje czasowniki w formach osobowych – odróżnia zdania od równoważników zdań – tworzy równoważniki zdań – przekształca równoważniki zdań w zdania – przekształca zdania w równoważniki zdań – wskazuje podmioty i orzeczenia – dopisuje orzeczenia do podanych podmiotów – redaguje opowiadanie 	1	I, 1: 1), 7), 10), 11), 12), 13); II, 1: 1), 2), 3), 4), 6), 8), 10), 12), 13); 4: 1), 2); III, 1: 3), 5); 2: 1), 7), 9)
122.	W rodzinie – piszemy sprawdzian.	– sprawdzian kontrolny nr 6	<ul style="list-style-type: none"> – czyta cicho ze zrozumieniem – rozumie pojęcia: <i>wypowiedzenie, zdanie, równoważnik zdania, orzeczenie, podmiot, związek główny</i> – dopisuje czasowniki w formach osobowych – przekształca zdania w równoważniki zdań – wskazuje podmioty w podanych wypowiedzeniach – redaguje opowiadanie 	1	I, 1: 1), 7), 11), 12), 13); II, 1: 1), 2), 3), 4), 6), 8), 10), 12), 13); 4: 1), 2); III, 1: 3), 5); 2: 1), 3), 9); IV, 1)
Nasza przyjaźń					
123.	Przygotowujemy się do pisania listów.	– list [podręcznik: s. 276–278, zeszyt ćwiczeń: s. 37–40; materiały dodatkowe: <i>Język polski. Ćwiczenia redakcyjne, cz. 1, s. 95</i>] [patrz: scenariusz nr 59]	<ul style="list-style-type: none"> – opowiada o swoich doświadczeniach związanych z pisaniem i otrzymywaniem listów – wyjaśnia znaczenie słowa <i>list</i> – zapoznaje się z informacjami na temat historii pisania listów – wyjaśnia znaczenia wyrażen ze słowem <i>list</i> – zapisuje zwroty ze słowem <i>list</i> – korzysta ze słownika języka polskiego – odczytuje przykładowy list – analizuje schemat graficznego układu listu – wpisuje brakujące zwroty grzecznościowe zgodnie z obowiązującymi zasadami – wyznacza akapity w liście – uzupełnia list, wpisując miejsce i datę jego napisania 	2	I, 2: 1), 2), 4); II, 1: 6); 2: 1), 2), 3), 4), 5), 9); 3: 1), 2), 3); 4: 1), 2); III, 1: 5); 2: 1), 6); IV, 3), 4), 5), 6), 9)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
123.			<ul style="list-style-type: none"> – określa adresata listu na podstawie nagłówka i formuły końcowej – wybiera wyrazy, które można stosować wyłącznie w listach do rówieśników – wyjaśnia znaczenia skrótów stosowanych w adresach – adresuje kopertę – zapoznaje się ze wskazówkami dla piszącego list – pisze list do kolegi / koleżanki – poprawia błędy w SMS-ie – pisze SMS z krótką informacją dla rodziców 		
124.	Czego dowiadujemy się o Felku – głównym bohaterze poznanego opowiadania?	<ul style="list-style-type: none"> – Małgorzata Szyszko-Kondej, <i>Napiszę książkę o III b, ale na pewno nie sama...</i> – kolejność zdarzeń <p>[podręcznik: s. 272–276]</p> <p>[patrz: scenariusz nr 60]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – łączy pocięte zdania, tworząc przysłowia o przyjaźni – wyjaśnia przenośny sens przysłów – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – podaje informacje na temat narratora – określa tematykę tekstu – wskazuje przysłowie, które zostało przywołane w tekście – porządkuje plan wydarzeń zgodnie z kolejnością w czasie – opowiada o przebiegu wydarzeń – wskazuje głównego bohatera – gromadzi informacje na temat głównego bohatera – szuka w tekście potrzebnych informacji – proponuje formy pomocy bohaterowi – pisze list do bohatera opowiadania – ustosunkowuje się do podanej opinii 	2	I, 1: 1), 2), 3), 5), 7), 9), 11), 12), 14), 15), 16), 17), 18), 19), 20); 2: 2), 3), 5), 6); II, 1: 6); 2: 4), 5), 6), 9); 4: 1), 2); III, 1: 1), 2), 3), 4), 5); 2: 1), 9)
125.	Kraina języka. Określenia. Grupa podmiotu i orzeczenia.	<ul style="list-style-type: none"> – określenia – wyraz określany i wyraz określający – orzeczenie – podmiot – grupa podmiotu – grupa orzeczenia <p>[podręcznik: s. 279–283; zeszyt ćwiczeń: s. 131–138]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje pary wyrazów w celu wyciągnięcia wniosków dotyczących stosowania określeń – rozumie pojęcie <i>określenia</i> – w podanych parach wyrazów wskazuje wyraz określany i wyraz określający – podaje przykłady par wyrazów, w których określenie odpowiada na podane pytanie – nazywa określone części zdania – uzupełnia podane zdanie określeniami – rozwija zdania za pomocą wybranych określeń – rozumie pojęcia: <i>grupa podmiotu, grupa orzeczenia</i> 	2	II, 1: 1), 2), 3), 4), 6), 8), 10), 11), 12)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
125.			<ul style="list-style-type: none"> – łączy w zdania przemieszane grupy podmiotów i grupy orzeczeń – wskazuje podmiot i orzeczenie – podkreśla podmioty i orzeczenia w podanych zdaniach – oddziela grupę podmiotu od grupy orzeczenia – rozwija grupy podmiotów dodatkowymi określeniami – rozwija / wzbogaca grupy orzeczeń – dodaje do zdań podane określenia w taki sposób, aby raz występowały w grupie podmiotu, a raz w grupie orzeczenia – tworzy zdania, łącząc rzeczowniki w funkcji podmiotu z czasownikami w funkcji orzeczenia – uzupełnia zdania określeniami – podpisuje obrazki zdaniami coraz bardziej bogatymi w określenia – uzupełnia tekst odpowiednimi określeniami – łączy wyraz określany z odpowiednim wyrazem określającym – wskazuje tekst bogatszy w informacje – rozwija zdania, dodając wybrane określenia do podmiotu i do orzeczenia – podkreśla podmioty i orzeczenia w podanych grupach podmiotu i grupach orzeczenia – rozwija zdania, używając wybranych określeń podmiotu i orzeczenia – rozwija zdania w taki sposób, aby dopisane określenia odpowiadały na podane pytania – podkreśla podmioty i orzeczenia w zdaniach – wypisuje z wiersza określenia oznaczonych orzeczeń 		
126.	Czy rozumiesz to, co czytasz? Spotkanie 6. „O tym, co jest najpiękniejsze na świecie”.	– Anatol Stern, <i>O tym, co jest najpiękniejsze na świecie</i> [podręcznik: s. 284–288] – test nr 6 sprawdzający stopień opanowania umiejętności cichego czytania ze zrozumieniem	– czyta cicho ze zrozumieniem – udziela odpowiedzi na postawione pytania – porównuje odpowiedzi zaznaczone (podane) na sprawdzianie z wzorcowymi rozwiązaniami	1	I, 1: 1), 5), 7), 8), 9), 11), 12), 14), 15), 17); 2: 2), 5); II, 2: 4), 5), 6); IV, 1)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
127.	O tym, co jest najpiękniejsze na świecie. Rozmawiamy o wartościach.	– Anatol Stern, <i>O tym, co jest najpiękniejsze na świecie</i> – dialog – przysłowie [podręcznik: s. 284–289; materiały dodatkowe: WSiPnet. Tworzenie wypowiedzi. Mówienie i pisanie] [patrz: scenariusz nr 61]	– odczytuje zaszyfrowane zdania – wie, czym jest dialog – czyta tekst z podziałem na role – szuka potrzebnych informacji w tekście – wie, czym jest przysłowie – podaje przysłowie, które ma związek z opowieścią gołębic – ocenia poglądy bohaterów – wypowiada się na temat prawdziwej przyjaźni, korzystając z banku przyjacielskich słówek – nadaje rangę podanym wartościom – prezentuje efekt samodzielnej pracy – uzasadnia swoje wybory – nazywa wartość w związku z podaną sytuacją – układa dialog między przyjaciółmi	1	I, 1: 1), 2), 3), 7), 8), 9), 10), 11), 12), 14), 15), 17), 19), 20); 2: 2), 3), 5); II, 2: 4), 6); 3: 2), 3); 4: 1), 2); III, 1: 1), 2), 3); 2: 1), 9)
128.	Zakręty ortografii. Wielka litera w tytułach i nazwach święt.	– Agnieszka Frączek, <i>Trudne sąsiedztwo</i> – pisownia wielką literą (imiona, nazwiska, przydomki, pseudonimy, przezwiska, tytuły utworów literackich, dzieł muzycznych, plastycznych, filmowych i teatralnych, nazwy święt) [podręcznik: s. 290–291; zeszyt ćwiczeń: s. 180–184; materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne: Zasady pisowni. Zasady polskiej ortografii</i> – cz. II] [patrz: scenariusz nr 62]	– przypomina poznane do tej pory zasady dotyczące pisowni wyrazów wielką literą – ilustruje przywołane zasady odpowiednimi przykładami – czyta głośno (wyraźnie i wyraziście) – omawia sytuację przedstawioną w wierszu – zapisuje w porządku alfabetycznym tytuły książek wymienione w wierszu – zapoznaje się z zasadą dotyczącą pisowni wielkiej litery w tytułach oraz nazwach święt – przepisuje tytuły podanych książek, wstawiając wielkie lub małe litery – odgaduje na podstawie obrazków tytuły utworów i poprawnie je zapisuje – zapisuje nazwy święt związane z zamieszczonymi w podręczniku <i>Kartkami z kalendarza</i> – odgaduje na podstawie obrazków nazwy święt i poprawnie je zapisuje – uzupełnia tekst, wpisując brakujące małe lub wielkie litery – wypisuje z programu telewizyjnego tytuły filmów – zapisuje nazwy święt związane z podanymi datami – zapisuje przykładowe tytuły utworów podanych pisarzy – zapisuje tytuły książek czytanych w IV klasie wraz z imionami i nazwiskami autorów oraz imionami i nazwiskami / przezwiskami głównych bohaterów – wymyśla i zapisuje nazwę święta, które chciałby obchodzić	1	I, 1: 1), 2), 6); II, 3: 5); 4: 1)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
129.	Czy zajączek żył wśród prawdziwych przyjaciół?	<ul style="list-style-type: none"> – Ignacy Krasicki, <i>Przyjaciele</i> – inscenizacja [podręcznik: s. 292–293; materiały dodatkowe: <i>Język polski. Zeszyt lekturowy</i> , kl. 4, s. 78] [patrz: scenariusz nr 63]	<ul style="list-style-type: none"> – zapoznaje się z informacjami na temat autora utworu – podaje cechy prawdziwego przyjaciela – czyta głośno (wyraźnie, wyraziście) – opowiada o przebiegu wydarzeń – podaje informacje na temat bohaterów – nazywa cechy zwierząt – omawia morał wynikający z utworu – pisze krótką wypowiedź na jeden z tematów 	1	I, 1: 2), 3), 6), 7), 9), 11), 12), 14), 15), 16), 17), 19), 20); 2: 2), 3); II, 2: 4), 5), 6); III, 1: 1), 2), 3)
130.	Dlaczego nie zawsze należy mówić to, co się myśli?	<ul style="list-style-type: none"> – Maria Terlikowska, <i>Ziółko</i> – monolog [podręcznik: 294–295] [patrz: scenariusz nr 64]	<ul style="list-style-type: none"> – rozwiązuje diagram – czyta głośno (wyraźnie i wyraziście) – rozumie pojęcie <i>monolog</i> – uzasadnia, że tekst jest monologiem – odczytuje przewiska bohaterki – przytacza wypowiedzi bohaterki na temat rówieśników – ocenia postępowanie bohaterki – wyjaśnia, dlaczego nie zawsze należy mówić innym to, co akurat o nich myślimy – wyjaśnia sens podanego przysłowia – zapisuje wypowiedź zawierającą komplement 	1	I, 1: 1), 2), 5), 8), 9), 12), 14), 15), 16), 17), 19), 20); 2: 2), 3), 4), 5), 6); II, 2: 4), 6); 3: 1), 2), 3); III, 1: 1), 2), 3)
131.	Kraina języka. Wypowiedzenie i jego części: podsumowanie.	<ul style="list-style-type: none"> – wypowiedzenie – podział wypowiedzeń – zdanie – równoważnik zdania – podmiot – orzeczenie – określenia – grupa podmiotu – grupa orzeczenia [podręcznik: s. 296–298]	<ul style="list-style-type: none"> – określa rodzaj podanych zdań ze względu na cel wypowiedzi, sposób wypowiedzenia oraz obecność orzeczenia – przekształca równoważniki w zdania, wprowadzając odpowiednie orzeczenia – uzupełnia zdania określeniami – układa pary wyrazów określających i określanych, które odnoszą się do sytuacji przedstawionej na rysunku – wypisuje z tekstu po dwa określenia wyrażone: przysłówkami, rzeczownikami i przymiotnikami – przyporządkowuje wyrazy odpowiadającym im częściom zdania na wykresie – wymyśla zdanie, które odpowiada podanym schematom 	1	II, 1: 1), 2), 3), 4), 6), 8), 10), 11), 12), 13)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
132.	Przedstawiamy fragment poznanego utworu w formie komiksu.	<ul style="list-style-type: none"> – Astrid Lindgren, <i>Ronja, córka zbójnika</i> – elementy świata przedstawionego – plan wydarzeń – komiks <p>[podręcznik: s. 299–303]</p> <p>[patrz: scenariusz nr 65]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – określa czas i miejsce wydarzeń – wymienia bohaterów – porządkuje plan zgodnie z chronologią – opowiada o przebiegu wydarzeń – cytuje fragmenty ilustrujące stosunek Ronji do Birka – ocenia postępowanie bohaterki – podaje cechy komiksu – przedstawia fragment utworu w formie komiksu – prezentuje efekt pracy zespołowej – formułuje wypowiedź w imieniu Ronji – wchodzi w rolę postaci, oddając jej uczucia i zachowania mimiką oraz gestami 	2	I, 1: 1), 2), 3), 5), 7), 9), 11), 12), 14), 16), 17), 19), 20); 2: 2), 3), 7); II, 3: 4), 6); III, 1: 1), 2), 3)
133.	Nasza przyjaźń – przygotowanie do sprawdzianu.	– treści zawarte w 7. rozdziale podręcznika	<ul style="list-style-type: none"> – rozumie pojęcia: <i>określenia, wyraz określany i określający, orzeczenie, podmiot, grupa podmiotu, grupa orzeczenia</i> – wskazuje podmiot i orzeczenie – oddziela grupę podmiotu od grupy orzeczenia – rozwija grupy podmiotów / orzeczeń określeniami – określa rodzaj podanych zdań ze względu na cel wypowiedzi, sposób wypowiedzenia oraz obecność orzeczenia – przekształca zdanie oznajmujące w zdanie pytające i rozkazujące – przekształca równoważniki w zdania – omawia schemat budowy listu prywatnego – pisze list prywatny – adresuje poprawnie kopertę 	1	I, 1: 1), 3), 9), 11), 12), 13); II, 1: 1), 2), 3), 4), 6), 8), 10), 11), 12), 13); 4: 1), 2); III, 1: 3), 5); 2: 1), 7), 9)
134.	Nasza przyjaźń – piszemy sprawdzian.	– sprawdzian kontrolny nr 7	<ul style="list-style-type: none"> – czyta cicho ze zrozumieniem – rozumie pojęcia: <i>określenia, wyraz określany i określający, orzeczenie, podmiot, grupa podmiotu, grupa orzeczenia</i> – przekształca równoważniki w zdania – wskazuje podmiot i orzeczenie – oddziela grupę podmiotu od grupy orzeczenia – rozwija grupę orzeczenia określeniami – przekształca zdanie oznajmujące na zdanie pytające i rozkazujące – wskazuje element, którego nie może zabraknąć w liście 	1	I, 1: 1), 9), 13), 15); II, 1: 1), 2), 3), 4), 6), 8), 10), 11), 12), 13); 4: 1), 2); III, 1: 2), 3), 5); 2: 1), 7), 9); IV, 1)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
134.			<ul style="list-style-type: none"> – wymienia elementy, które należy kolejno umieścić, adresując list – rozwija zdania za pomocą określeń, które odpowiadają na podane pytania – pisze list prywatny w imieniu bohatera 		
Kartki z kalendarza					
135.	Pamiętamy o tych, którzy odeszli.	<ul style="list-style-type: none"> – Kartka z kalendarza – Wszystkich Świętych – Hanna Łochocka, <i>Płoną świeczki</i> <p>[podręcznik: s. 308]</p> <p>[zajęcia do zrealizowania przed 1 listopada; patrz: scenariusz nr 66]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – określa, jak można zachować w pamięci bliskich zmarłych – czyta głośno (wyraźnie i wyraziście) – wyjaśnia różnicę między dniem Wszystkich Świętych a Zaduszkami – opisuje, jak Polacy obchodzą święta 1 i 2 listopada – wyjaśnia symbolikę światła – określa charakter wiersza – nazywa uczucia związane z przeżywaniem dnia Wszystkich Świętych – poprawnie zapisuje nazwy świąt – wymienia zasady odpowiedniego zachowania się na cmentarzu – wymienia osoby, których pamięć chciałby uczcić; uzasadnia swoje zdanie 	1	I, 1: 1), 4), 12), 14), 15), 17), 18), 19), 20); 2: 2), 3), 8); II, 2: 4), 6), 7); 3: 3); 4: 1); III, 1: 1); IV, 5), 6)
136.	Z jakim polskim świętem narodowym ma związek postać Józefa Piłsudskiego?	<ul style="list-style-type: none"> – Kartka z kalendarza – Święto Niepodległości – Wacław Biernacki, <i>Pieśń o wodzu miłym</i> <p>[podręcznik: s. 309]</p> <p>[zajęcia do zrealizowania przed 11 listopada; patrz: scenariusz nr 67]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – nazywa budowlę przedstawioną na zdjęciach – wypowiada się na temat Grobu Nieznanego Żołnierza w Warszawie – słucha informacji na temat Grobu Nieznanego Żołnierza w Warszawie – czyta głośno (wyraźnie i wyraziście) – wskazuje bohatera pieśni – odczytuje informacje na temat Józefa Piłsudskiego zawarte w tekście pieśni – zapoznaje się z biogramem Józefa Piłsudskiego – odczytuje informacje na temat Święta Niepodległości – odpowiada na pytania dotyczące tekstu – gromadzi informacje na temat Józefa Piłsudskiego – recytuje tekst pieśni z pamięci 	1	I, 1: 1), 2), 4), 5), 6), 9), 12), 14), 15), 17), 19), 20); 2: 2), 3); II, 2: 4); 3: 2), 3); III, 1: 1), 2), 3); 2: 2)
137.	„Wszyscy wszystkim ślą życzenia”. Redagujemy tekst życzeń z okazji Bożego Narodzenia.	<ul style="list-style-type: none"> – Kartka z kalendarza – Boże Narodzenie – Krzysztof Dzikowski, <i>Dzień jeden w roku</i> <p>[podręcznik: s. 310]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – ogląda ilustracje związane z Bożym Narodzeniem – rysuje przedmiot kojarzący się z Bożym Narodzeniem – prezentuje efekt samodzielnej pracy – wypowiada się na temat uczuć, przeżyć, jakie niosą ze sobą święta Bożego Narodzenia – opowiada o zwyczajach, obrzędach i tradycjach bożonarodzeniowych 	2	I, 1: 1), 4), 6), 12), 14), 15), 17), 20); 2: 2), 3), 8), 11); II, 1: 6); 2: 3), 4), 9); 3: 2), 3); 4: 1), 2); III, 1: 1), 2), 3); 2: 1), 9)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
137.		[zajęcia do zrealizowania przed 23 grudnia; patrz: scenariusz nr 68]	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje zwyczaje związane z Bożym Narodzeniem – czyta głośno (wyraźnie i wyraziście) – nazywa dzień, o którym jest mowa w tekście, oraz zapisuje informacje na jego temat – redaguje życzenia bożonarodzeniowe – projektuje i wykonuje kartkę świąteczną – wykonuje ilustrację do wiersza 		
138.	Jakie obyczaje są związane ze Świętem Trzech Króli?	<ul style="list-style-type: none"> – Kartka z kalendarza – Święto Trzech Króli – Stefan Bortkiewicz, <i>Mędrzy świata, monarchowie</i> <p>[podręcznik: s. 311]</p> <p>[zajęcia do zrealizowania przed 6 stycznia; patrz: scenariusz nr 69]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – słucha kolędy (np. z internetu) – określa adresata wypowiedzi – wciela się w postać i odpowiada na pytania – przygotowuje pytania, zadaje je kolegom – wyjaśnia, dokąd podążali królowie, czym się kierowali przy wyborze drogi, komu chcieli złożyć pokłon – przedstawia pozostałe osoby wymienione w kolędzie, wyjaśnia, kim były – wymienia dary, z którymi przybyli królowie – wyjaśnia, jaka jest symbolika darów – proponuje, co można ofiarować innym, żeby okazać im swoją miłość – wyjaśnia, jak chrześcijanie świętują uroczystość Objawienia Pańskiego – wymienia zwyczaje związane z tym świętem – projektuje i wykonuje kolorową gwiazdę betlejemską – projektuje strój na Orszak Trzech Króli 	1	I, 1: 1), 9), 12), 14), 15), 17), 18), 20); 2: 2), 3), 8), 11); II, 1: 6); 2: 3), 4); 3: 2), 3); 4: 1), 2); III, 1: 1), 2), 3); 2: 1), 9)
139.	Dlaczego powinniśmy pamiętać o Żołnierzach Wyklętych?	<ul style="list-style-type: none"> – Kartka z kalendarza – Narodowy Dzień Pamięci „Żołnierzy Wyklętych” – por. Stanisław Gabriołek „Grot”, <i>Marsz „Zaporczyków”</i> <p>[podręcznik: s. 312]</p> <p>[zajęcia do zrealizowania przed 1 marca; patrz: scenariusz nr 70]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela / nagrania z internetu – czyta głośno (wyraźnie i wyraziście) – zapoznaje się z informacjami na temat powstania podziemia antykomunistycznego – wyjaśnia znaczenie określenia <i>Żołnierze Wyklęci</i> – szuka w tekście wyrazów i określa, które charakteryzują sytuację w Polsce po wkroczeniu wojsk sowieckich w 1944 roku – określa cechy Żołnierzy Wyklętych – wyjaśnia motywy ich działania – podaje konsekwencje, jakie żołnierze ponieśli w obronie ojczyzny – podaje przykłady nazwisk żołnierzy, którzy zdecydowali się na walkę z władzą narzuconą przez sowiecką Rosję (Pilecki, Siedzikówna, Fieldorf) – podaje przykłady wydarzeń, które towarzyszą obchodom Narodowego Dnia Pamięci „Żołnierzy Wyklętych” 	1	I, 1: 1), 9), 12), 14), 15), 17), 19), 20); 2: 2), 3), 5), 8), 11); II, 1: 6); 2: 3), 4), 6), 9); 3: 2), 3); 4: 1), 2); III, 1: 1), 2), 3), 4); 2: 1), 4), 9); IV, 3), 5), 8)

Lp.	Temat lekcji	Treści nauczania (lektura, terminy teoretycznoliterackie, inne pojęcia kulturowe, zagadnienia z nauki o języku, formy wypowiedzi pisemnej)	Osiągnięcia ucznia (umiejętności, wiadomości) Uczeń:	Liczba godzin	Podstawa programowa
140.	Które wyrazy z wiersza Joanny Kulmowej w szczególności sposób wiążą się z Wielkanocą?	– Kartka z kalendarza – Wielkanoc – Joanna Kulmowa, <i>Wielkanoc</i> [podręcznik: s. 313] [zajęcia do zrealizowania przed Wielkanocą; patrz: scenariusz nr 71]	– ogląda ilustracje związane z Wielkanocą – rysuje przedmiot kojarzący się z Wielkanocą – prezentuje efekt samodzielnej pracy – dzieli się swoją wiedzą na temat Wielkanocy – słucha informacji na temat Wielkanocy, zwyczajów, obrzędów i tradycji związanych z tym świętem – wypowiada się na temat uczuć, przeżyć, jakie niosą ze sobą święta wielkanocne – opowiada o zwyczajach, obrzędach i tradycjach związanych z Wielkanocą – łączy symbol z jego objaśnieniem – czyta głośno (wyraźnie i wyraziście) – wypisuje z wiersza wyrazy, które w szczególności wiążą się z Wielkanocą, i wyjaśnia ich związek ze świętem – projektuje i wykonuje szkolną pisanekę – redaguje tekst życzeń wielkanocnych – wykonuje ilustrację do wiersza	2	I, 1: 1), 4), 6), 12), 14), 15), 17), 20); 2: 2), 3), 8), 11); II, 1: 6); 2: 3), 4), 9); 3: 2), 3); 4: 1), 2); III, 1: 1), 2), 3); 2: 1), 9)
141.	Z jakim narodowym świętem Polaków ma związek wiersz <i>Witaj, majowa jutrzeńko</i> ?	– Kartka z kalendarza – Święto Narodowe Trzeciego Maja – Rajnold Suchodolski, <i>Witaj, majowa jutrzeńko</i> [podręcznik: s. 314] [zajęcia do zrealizowania przed 3 maja; patrz: scenariusz nr 72]	– ustala, jakie postacie zostały przedstawione na zdjęciach i z jakim wydarzeniem historycznym miały związek – korzysta z dostępnych źródeł informacji – wypowiada się na temat <i>Konstytucji 3 maja</i> – czyta głośno (wyraźnie i wyraziście) – określa nastrój pieśni – omawia nawiązania do wydarzeń historycznych zawarte w tekście – odczytuje informacje na temat obchodów Święta Narodowego Trzeciego Maja – odpowiada na pytania dotyczące tekstu – śpiewa pieśń – pisze ogłoszenie, w którym informuje rówieśników o uroczystej akademii z okazji Święta Narodowego Trzeciego Maja – zapisuje informacje na temat: Komisji Edukacji Narodowej, Sejmu Czteroletniego, Towarzystwa do Ksiąg Elementarnych, powstania kościuszkowskiego	1	I, 1: 1), 4), 6), 12), 14), 15), 17), 20); 2: 2), 3), 8), 11); II, 1: 6); 2: 3), 4), 9); 3: 2), 3); 4: 1), 2); III, 1: 1), 2), 3); 2: 1), 9)
Łącznie:				173	